

Konvencija K. S. K. Jednote. Novi glavni odbor.

Pri volitvah v glavni odbor si je opozicijska stranka priborila 16 mandatorov. V rokah starih odborov so ostali štirje mandati.

Nemanič propadel.

IZ GLAVNEGA ODBORA JE IZGINIL TUDI REV. JOHN KRANJC IN NA NJEGOVO MESTO JE PRIŠEL REV. JOS. TOMSICH.

Konvencija K. S. K. Jednote je končana in delegati se vračajo domov. Hud je bil boj ali pravica je zmagala. Moža, ki imata ves prepričanje v Jednoti sta izginila iz glavnega odbora in zdaj upamo, da bo v Jednoti nastal mir. Mi smo obsojali oblastno postopanje predsednika g. Antona Nemaniča in Rev. John Kranjca, ker smo bili prepričani, da je bilo njuno postopanje nepravilno in pristransko. Delegati so izprevideli, kako velika nevarnost preti Jednoti, ako imata ta dva moža še dalje odločilno besedo v organizaciji in so ju odslovili. Drugi važni mandati so ostali še v starih rokah, kar kaže o velikem zaupanju delegatov do teh mož, ali pa spretnih mešetarjih pred volitvami. Naša želja je, da bi novi odbor deloval v prospeh in v korist članov največje slovenske organizacije v Ameriki, širil med njimi bratoljubje in gojil slovo med slovenskimi organizacijami!

Člani novega glavnega odbora.

Predsednik Pavl Schneller, Calumet, Mich. — I. podpredsednik Marko Ostronich, Allegheny, Pa. — II. podpredsednik Frank Boje, Pueblo, Colo. — Glavni tajnik Josip Zalar, Joliet, Ill. — Pomožni tajnik Josip Rems, Brooklyn, N. Y. — Zaušnik Martin Muhič, Forest City, Pa. — Nadzorniki: Anton Golobčič, Joliet, Ill.; Avgust Poglačen, Chicago, Ill.; John Mravincet, Pittsburgh, Pa.; Geo. Thomas, Pueblo, Colo.; John Povsha, Hibbing, Minn. — Porotniki: M. J. Kraker, Anaconda, Mont.; George Flajnik, Pittsburgh, Pa.; Peter Staudohar, Chisholm, Minn. — Pravni odbor: Frank Banich, Chicago, Ill.; John Zulich, Cleveland, O.; Frank Petkovšek, Waukegan, Ill. — Duhovni vodja: Rev. Jos. Tomsich, Forest City, Ca. — Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. Grahek, Pittsburgh, Pa.

Maroško vprašanje razburja duhove.

Francozi se boje, da bodo morali svoj protektorat nad Marokom drago plačati.

POSŁANIK LEISHMAN.

Brezlična brzojavna zveza med Parizom in glavnim mestom Maroka, Fezom.

Paris, 13. okt. Vest, da se je doseglo sporazumljenje med Nemčijo in Francijo glede prvega dela maroškega vprašanja, ni posebno vzradostila časnopisja in prebivalstva. V ljudskih masah prevladuje mnenje, da bode morala Francija drago plačati protektorat nad Marokom.

Zdaj se ni znano, kake kompenzacije bode Nemčija zahtevala, ali šovinisti že agitirajo proti vsakemu odstopu Kongo države in napadajo vlado. Poslanska zbornica se snide 31. oktobra ali 7. novembra. Vlada bode odstopila, ako zbornica ne bo odobrila njenega postopanja v maroškem vprašanju.

Vihar v nemškem časopisju. Berolin, 13. okt. V vsenemških listih, ki nasprotujejo pripustitvi protektorata nad Marokom Franciji, je nastal vihar, ker so izvedeli, da hoče Nemčija odstopiti Franciji kos Kameruna za francosko Kongo državo. Posebno ostra napadala vlado državni poslanec Edvard pl. Liebert in bivši kamerunski guverner pl. Puttkamer.

Amerikanski poslanik Leishman v Berlinu. Berolin, 13. okt. Novi ameri-

G. A. Leishman je danes prišel v prestolnico in je bil takoj po državnem kancelarju dr. pl. Bethmann-Holwegu sprejet. Cesar Viljem sprejme poslanika v ponedeljek ali torek.

Brezlični brzojav.

Paris, 13. okt. Včeraj je bila otvorjena brezlična brzojavna zveza med Parizom in glavnim mestom Maroka, Fezom. Prve brzojave sta menjala sultan Mulai Hafid in njegov poslanik Sidi El Mokri v Parizu.

Slovenske vesti.

Odlikovana slovenska učenka.

Miss Mimi Drčar, ki obiskuje St. Joseph's School na 87. ulici v New Yorku, je najboljša učenka 7. razreda te šole in je bila za svojo pridnost in lepo vedenje v šoli odlikovana s srebrno kolajno. — Pridna učenka je hči slovenskih staršev Mr. Ivana Drčarja in Mrs. Mary Drčar. Lepo veselje za starše.

Za dolge zimske večere

naročite se na

"GLAS NARODA"
edini slovenski dnevnik v Zedinjenih državah.

List velja za pol leta, torej ravno za zimo, \$1.50; naročite ga lahko tudi za 4 mesece, velja \$1, ali za 3 mesece samo 75 centov. Vsakdo najde v "Glasu Naroda", kaj zanimivega in mu bode sleherni dan krajšal dolge zimske večere.

Naročiti je pri upravnistvu "GLAS NARODA",
82 Cortlandt St., New York City.
BOJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI IN
VAJČNEJSI DNEVNIK!

CUBANSKO VOJNO BRODOVJE.

Photos by American Press Association.

Cuba si hoče ustvariti vojno brodogradnjo. Prva križarka novega vojnega brodogradnja je "Cuba", ki je bila nedavno v Crampovih ladjedelnih v Philadelphia krščena. Druga vojna ladja je topničarka "Patria". Vojni ladji sta krstili hčerki predsednika Gomeza Miss Marina Gomez in Miss Narcissa Gomez.

Taft in katoliki. Cerkev in država.

Republikanci, neodvisni demokraci in pristaši Independence League so se v New Yorku združili proti demokratom pod vodstvom Murphysa.

SHERMAN PROTI TAFU.

Poveljnik vojaške akademije v West Pointu je proti vsprejemu inozemcev v akademijo.

V Portlandu, Oregon, je imel predsednik Taft pred Knights of Columbus znamenit govor. Med drugim je rekel, da je cerkev, ki ne dobi podpore od države, kar je slučaj v Združenih državah, kjer lahko vsak veruje, kar hoče, v mnogo bolj ugodnem položaju, kakor v državah, kjer vlada podpira cerkev in kjer vsled tega tudi zahteva nekako kontrolo nad cerkvijo.

Fuzija strank v New Yorku.

V New Yorku so se združili republikanci, neodvisni demokrati in pristaši Independence League proti demokratom pod vodstvom Charlesa F. Murphysa. Namen združenja je streti moč imenovane demokratskega bossa. V vrstah združenih strank upajo na sijajno zmago.

Shermanova kritika Tafta.

Podpredsednik Sherman je kritikal konservativsko politiko predsednika Tafta in Pinchota. Sherman je mnenja, da naj sedanja generacija izkoristi vse vire naravnih bogastev in naj prepusti prihodnji generaciji skrb za nadomestek.

Inozemci in vojaška služba.

Superintendent vojaške akademije v West Pointu generalmajor Thomas H. Barry je priporočal, da se izda zakon, po katerem ima predsednik pravico vsprejemati kandidate za vojaško akademijo. Barry se je izrekel proti vsprejemu inozemcev v akademijo in v častniški kor.

Žganje iz banan.

Pariški listi poročajo iz Saigon v Cochinchini, da sta dva Francoza iznajdla postopek za izdelovanje žganja iz banan. Žganje ima zelo prijeten okus in je poceni.

Socialistična stranka v newyorški državi.

Socialisti v newyorški državi bodo pri prihodnjih volitvah v raznih krajih postavili svoje kandidate.

MLADINSKI DELAVCI.

V newyorški državi ne smejo otroci med 14. in 16. letom delati po 5. uri popoldne.

Socialistična stranka v newyorški državi je v raznih manjših krajih postavila svoje kandidate in razvila živahno agitacijo za svoj takt.

Finški socialisti so zahtevali na državnem konventu, da se morajo vse resolucije prevesti na tuje jezike, da člani vedo, za kaj se gre.

Državni komite je pozval vse krajevne organizacije, da upriporijo energijo na agitacijo pri novih volitvah.

Izkoriščanje mladinskih delavcev.

V newyorški državi velja zakon, ki določa, da otroci med 14. in 16. letom ne smejo po 5. uri popoldne delati. Zoper ta zakon grešijo skoraj vsi tovarnarji. Državni delavski urad je zdaj uvedel strogo akcijo proti delodajalcem, ki greše zoper ta zakon. Na podlagi izvedb je bilo več tovarnarjev o vadenih sodišču in se bodo zanj vršile kazenske razprave.

Štrajk v Newarku.

Predvčerajšnjim so v Newarku, N. J., krojaški delavci ustavili delo in prešli štrajkati. Vseh štrajkarjev je 300. Štrajkarji zahtevajo skrajšanje delovnega časa na 54 ur na teden in zvišanje plače od \$1 do \$2 na teden.

Blaznikova
PRATIKA
za leto 1912

je dobliti iztis po 10c., 100 iztisov \$5.00, 50 iztisov \$2.75.

Upravištvu "Glas Naroda",
82 Cortlandt St., New York City.

Upor na Kitajskem. Boj za republiko.

Revolucionarno gibanje proti dinastiji Mandžu je zavzelo nevarne dimenzije.

PEKING V NEVARNOSTI.

Inozemske vojske so izkrcale vojske v varstvo inozemcev v Hankowu.

Peking, 13. okt. Kitajska stoji pred nevarno krizo. Revolucija, ki se vedno bolj razširja, preti podreti restor dinastije Mandžu. Prestolno mesto Peking je v nevarnosti, da je zasedejo revolucionarji. V mestu samem je nevarno gibanje. Vojaki simpatizirajo z uporniki.

Tudi v Tientsinu in v Pao-Ting-Fu se širi uporno gibanje. Iz provinke poročajo, da so uporniki si prisvojili Chang-King in I-Chang in Jo-Chow. Zveza med Hankowom in Chang-Sha je prekinjena.

Vlada je odstavila poveljnika Chang Piao v Wu-Chang. Vlada je poklicala vojske, ki so bili na manevrih, v Peking.

Voditelj uporne gibanja je general Li Quan Heng. Uporniki hočejo proglasiti republiko in izvoliti za predsednika dr. Sun Yat Sena.

Konzularna poročila pravijo, da stoji uporniki pred mestom Hankow v pozicijah, ki kraljujejo nad mestom. Okraj, v katerem prebivajo inozemci, strahuje pomorski vojski.

Požar v Hankowu in klanje.

V kitajskem delu mesta so pristaši upornikov zanetili ogenj. Na več krajih je gorelo. Kitajci so napadli Mandžu rodbine in jih pomorili. Vsi jetniki so bili izpušeni iz ječ. Dozdej inozemci niso bili napadeni.

Republika proglašena.

London, 14. okt. Brzojavno poročilo iz Shanghai pravi, da je bila v Wu-Chang proglašena republika. Uporniki iz Hankowa so na potu proti severu, odkoder pridejo vladne čete. V teku dveh dneh bode odločilna bitka.

Uporniki so zasedli Hankow, kjer je izbruhnil požar. Vladna palača in banke so bile razdejane.

London, 14. okt. Angleški poslanik v Pekingu poroča, da so uporniki si prisvojili Hankow, da pa so inozemci na varnem.

Italijansko-turška vojna. Rusija grozi Turčiji.

Poročevalci italijanskih listov morajo v teku 24 ur zapustiti Carigrad. Turčija je organizirala bojkot italijanskega blaga.

Italijanske rezerve.

ITALIJANSKI VOJNI MINISTER JE ODREDIL, DA SE POKLIČEJO REZERVNIKI POD ZASTAVO IN DA SE POŠLJE ŠTIRI ZRAKOPLOVE V TRIPOLIS.

ITALIJANI TEPENI.

V BITKI PRI TRIPOLISU SO IZGUBILI ITALIJANI 1600 MOŽ. — OB ČRNOGORSKI MEJI JE PRIŠLO DO KRVAVIH SPOPADOV MED ČRNOGORCI IN TURKI.

London, 23. oktobra. — Ruska vlada je poslala Turčiji ostro noto, v kateri jej grozi z represalijami, ako bo še nadalje zaplenjevala ruske parnike, ki vozijo žito. Turška je bila zaplenila več parnikov, dasi ti niso peljali žita v italijanska mesta.

Carigrad, 13. oktobra. — Turška vlada je odredila, da morajo poročevalci italijanskih časnikov v teku 24 ur zapustiti Carigrad. V mestu se je ustanovila družba, ki bode organizirala bojkot italijanskega blaga. Mohamedanci bodo morali prisesti, da ne bodo trgovali z Italijani. Časopisje podpira to gibanje in svetuje Turkom, da vzgorejajo svoje otroke v sovraštvo proti Italijanom.

Druga mobilizacija v Italiji.

Rim, 13. oktobra. — Vlada je sicer mnenja, da bode 40,000 vojakov zadostovalo za okupacijo Tripolisa, ali vseeno je izdal vojni minister odredbo, da se pokličejo rezervniki pod zastavo. Mobilizirali bodo 15,000 mož. Rezerve bodo pripravljene na odhod tako, da bode lahko v 48 urah iz Italije v Tripolis.

General Canova, vrhovni poveljnik italijanskih čet v Tripolisu, je izjavil, da bode pričel prodirati v notranje kraje Tripolisa, kakor hitro bodo vse vojne čete prve ekspedicije izkrcane.

Vlada je poslala v Tripolis tudi štiri zrakoplove, ki jih bodo rabili pri vojaških operacijah. Italijani nameravajo lučati bombe iz zrakoplovov na Turke.

Bitka pri Tripolisu.

London, 14. okt. — Poročevalce "Frankfurter Zeitung" v Carigradu je brzojavil svojemu listu, da je bila blizu mesta Tripolisa bitka med Italijani in Turki. Italijani so bili tepeni in so izgubili 1600 mož.

Italija želi miru.

London, 14. oktobra. — List "Chronicle" javlja, da je Italija po nasvetu vevlasti predložila Turčiji pogoje pod katerimi hoče skleniti mir. Italija obdrži Tripolis in plača Turčiji odškodnino. V verskih zadevah je dežela pod oblastjo kalifa.

Bombardiranje Soluna in Smirne.

Rim, 14. oktobra. — Italija je obvestila vevlasti, da bode bombardirala mesti Solun in Smirno, ako bodo Turki morili italijanske delavce v turških provincah. V Keraku v Siriji je bilo 13 italijanskih delavcev, ki so delali na Hedjaz železnici, umorjenih.

Boji ob črnogorski meji.

Carigrad, 14. oktobra. Ob črnogorski meji je prišlo do spopadov med Črnogorci in Turki. Turška patrolja je napadla črnogorsko. Dvanajst Črnogorcev je padlo v boju. Turki so izgubili tri može.

Prekanjeni portugalski rojalisti.

Chaves, Portugal, 13. okt. Portugalski rojalisti so se vtaborili ob španski meji. Kadar so v nevarnosti, da bi jih republikanske čete zajele, bežijo čez mejo na španska tla in kmalu na to se pokažejo na kakem drugem mestu ob meji. Poveljniki republikanskih čet se zelo jeze, ker jih ne smejo zasledovati preko meje.

Inženir v rokah banditov.

Santiago, Cuba, 13. okt. Pri El Cuero Mines so banditi ugrabili Pedro Aguilero, rudarskega inženirja, lastnika rudnikov in člana Spanish-American Iron družbe. Banditi zahtevajo \$20,000 odkupnine. Pedro Aguilera je star 45 let in sin generala Francesco Aguilera.

Krasni novi in brzi parnik

MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v soboto dne 28. oktobra
vožnja do Trsta samo 14 dni.

do Trsta ali Reke - - \$38.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.60
do Zagreba - - - \$39.20

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.
Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Razporoka.

Spisal Pavel Bourget.

(Nadaljevanje.)

"Vem, da ste čutili, kako sem bila jaz iskrena", odgovori Berthe, "vem, ako ste vi zelo dobri. Zadnjih pet let sem se že popolno odvadila, da bi mene kedo presojal po mojih načelih. Sprizjajnila sem se z mislijo, da sem sama na svetu, sama po svojem duhu in sreči... Sedaj se je to precej spremenilo", nadaljevala je z bolestinim smehljajem in še vedno se je tresla. "Lahko mi bo, da se temu privadam... Zelo sem bila nesrečna, ker sem hotela živeti izven vseh družabnih moj in ker sem videla, da so moji iskreni nameni drugim le povod, da me prezirajo. S tem so mi delali strašno krivico, sedaj pa sem z obrestni vred za to poplačana."

"Ne!", odgovori Lucien živahno. "Sedaj se niste, pa morate biti", in to besedo je poudaril posebno odločno. "Vi morate biti poplačani. Kakor jaz mislim, isto morajo misliti drugi; kar jaz vem, treba, da vedo tudi drugi! Čujte, Berthe", in glas mu je bil prosteč, "kar vas sedaj poprosim, zdelo se vam bo morebiti čudno po tem, kar sem vam ravnokar izjavil. Po mojih sedanjih naziranjih o zakonu bi bilo logično, da vam rečem: Vi ste prosti, jaz sem prost; ali hočete obnoviti svoje življenje z mojim? Ali hočete, da si to obljubiva v ime svoje vesti, ter si ustanoviva domače ognjišče, kakor je midva razumeva? Tako bi vam moral reči in da bi tako bilo, to je moja najiskrenjša želja, to so moje najlepše sanje. Toda to se ni vse; jaz želim še nekaj... kajti če bi tudi vi z menoj skupno živeli in to za vedno, vendar bi s tem še ne bila očitno poravnana krivica, o kateri ste opravičeno tožili. Jaz bi vam ne bil dal onega očitnega dokaza svojega spoštovanja, katerega hočem, da ga vam dam. Ta dokaz vsprejmete od mene takrat, ko prideva z roko v roki iz županovega urada, ko boste vi nosili moje ime in ko bomo imeli jaz pravico vas braniti. Rekel sem, da zakon, sklenjen po postavi, v bistvu nič ne izpremeni resničnega zakona, zakona vere, razven da na nekaj zagotovil, med drugim tudi to-le: Ako se v sedanjih družbi mož poroči z ženo, izjavi s tem pred vsem svetom, da jej zaupa in da ne dovoli, da bi drugi dvomili o njej. Berthe, te usluge mi ne vskratite, kaj ne da? Vi ste zadovoljni, da se poročim z vami pred postavo, da nosite moje ime in da ste moja žena... To sem vas hotel vprašati in zato sem vas prosil, da ste sponkaj prišli. Vprašanje vam je znano, jaz pričakujem sedaj vašega odgovora..."

Poslušala ga je in sapa ji je zastajala. Pri zadnjih besedah opazila Lucien, da je vsa prebledela in da se skoraj zgrudi, kakor oni večer. Hotel ji je pomagati, pa ona to prijazno odkloni.

"Vaša žena..." ponovi ona; "vprašate me, če hočem biti vaša žena?... Oh, kako radi me imate! Kako sem srečna ob tej misli, kaj balzam je to za moje rane!... Vaša žena?... Ne, Lucien, jaz ne morem biti vaša žena, jaz se ne morem poročiti z vami. To ni mogoče..."

"Vedel sem, da mi pridete z ugovori", reče on, "vi nečete zatajiti svojega prepričanja s tem, da bi se izneverili svojim nazorom o svobodni zvezi. Prav bi imeli, če mislite na cerkveni zakon. Ta zakon taji zvezo vesti, kakor jo razumeva, ker po njem treba se tretjega, namreč Boga. Civilni zakon pa tega ne zahteva. Treba samo vključiti tako zvezo, torej tak zakon nič ne dodaja, pa tudi nič ne odvzame. Civilni zakon je torej svobodna zveza, ki je potrjena pred pričami. Ako se torej človek vklopi le nekim zunanjim formalnostim, s tem vendar ne zataja svojega prepričanja."

"Jaz nisem več tako nepristopna", odgovori Berthe potrto ter zamaje za glavo. "Preveč sem se pretrpela v svojem življenju. Ne bom se več upirala. Vdala sem se. Pripravljenam sem vkloniti se vsem družabnim zahtevam, ki niso nasprotne mojemu prepričanju; in res je, da mu ne nasprotujem le banalne ceremonije, katere predpisuje postava in ki jih imenujemo legalni zakon. Te ovire, za najin zakon ni. Toda to je ovira, da imam jaz dete..."

"Dva vasa potem, ki je bova ljubila", odgovori Lucien. "Ve-

deti sem hotel, ako imam dovolj moči za to. Prav iz tega razloga sem šel včeraj v Moret, in sedaj vem, da sem dovolj močan za to. Dete vaše torej ni nobena ovira, pač pa je to celo razlog, da sprejmete moje ponudbo. Treba je o troku varuha, voditelja", — in potem pristavi, tresoč se od razburjenosti pred lastnimi besedami — "očeta... Jaz mu ločem biti oče..."

"Ah!", vzdihne Berthe, zakrivši si obraz z rokama, "vi me skušate prečudo! Vi mi ponujate srečo!... Pa to so le sanje..." Nato sklene tresoč se roke: "Ni zaradi mene, ni zaradi otroka, da se ne morem z vami poročiti — marveč zaradi vas... Nacin, kako ste vi nastopili proti meni, ko ste zvedeli za mojo zgodovino, vam pač jasno kaže, kako sodi družba o ženski, ki je mati izven zakona. S svojo ljubeznijo, svojim čutom za pravico in s svojo visoko inteligenco ste vi sicer premagali ta vtisek, toda drugi za me ne bodo tako pristranski, ker nikdar se niso bili. Obsodili so me že moj stric M. Andre in vaš oče. In njegova obsodba zadela bi tudi vas, ako bi mi dali svoje ime. Videli bi, da bi se kupčile na vas vse težave, ki zadevajo človeka, ako se je slabo oženil... Pridejo britkosti, katere človek z mirnim srecem zanemaruje in prezira, ker samo njega zadevajo. Toda ne more si odpustiti, ako z njimi druge porine v nesrečo. Da bi vas videla ponižane zaradi sebe, to bi mi bilo pretežko..."

"In vi mi tako govorite!" vsklikne Lucien. "Vi, ki ste se mi kazali vedno tako drzni, tako neodvisni, tako ponosni! Kaj, če ljudje nastopijo proti nama, kaj, če naju imajo za solidarna? Dovolj si bova sama, podpirajoč drug drugega. Vsaj meni boste vi popolno dovolj. Ljudje da me bodo poniževali? Mene? Jaz jih preziram... Kar imava, združiva in sva popolno neodvisna. Vi veste, da sem zadnji mesec vedno bolj na tem, da se lotim medicine; popolno se posvetim tem študijam, skupno bova izvrševala to vedo. Ponovim vam vaše lastne besede od zadnjice: Kedo nam more braniti negovati bolnike, ako hočemo biti praktični zdravniki? In če tega nečemo, dela je dovolj po laboratoriji. Brez posebnih težav se preživi človek, ki ne želi ne bogastva, ne časti. Nikar torej s tem ne dokazujete svojega omahovanja, Berthe, to bi me preveč žalilo!... Sicer pa", — on se zamislja za trenotek, kakor bi se branil spregovoriti besede, ki zadevajo njegovo najbolj občutljivo stran, divja bolest zablisne v njegovih očeh in on spremeni svoj glas, — "sicer pa", ponovi Lucien, "ako mi to odrecete, potem je vaša volja, da se nikoli več ne vidiva! Da, poročiva se ali pa ločiva, moja žena ali pa nič!... Ah, ali ne umejete, da vam je treba združiti svoje življenje z novim, ker je sicer za vas sploh nemogoče novo življenje!"

Naprej ni več govoril.

Zopet se pojavi Mejan med njima. Berthe je takoj v pravem pomenu vsprejela zadnje skrivnostne besede, katerih pomen je bil ta-le: "Jaz ne morem živeti z vami tako, kakor je omi živel."

Nepričakovano jima je bila pred očmi zopetna preteklost — in to v tem trenutku —, neprijetno je bilo obema, tako da sta prenehala z govorjenjem za nekaj časa, prav tako, kakor pri svojem prihodu. Lucien so bolele besede, ki jih je nehoti ravnokar spregovoril; Berthe je bila pa še bolj pobita, ko je videla, koliko trpi on zaradi nje. Ona, zlomljena, čuti, kako se taja v nje vsak odpor ob goreči požrtvovalnosti njenega prijatelja. O krog nju pa je pihljajl jutranji vetrič, ptice so prepevale in solnce je sijalo na les Arenes. Starinski ostanki rimske Lutecije so bili nekak slovesen okrasek temu izrednemu razgovoru dveh otrok dvajsetega stoletja, ki nista umela nemega nauka, ki so ga jima nudile te vidne razvaline pod satega mesta: Novo mesto je zidano na starem. Tako morajo tudi navi in običaji naših prednikov kot solidna in trpežna podlaga služiti naši minljivi usodi. Sin razporočene žene in študentka-anarhistinja sta si bila v načelih nasprotna. Toda kruto življenje, ki se igra s takimi zofizmi in ki svojih večnih zakonov ne prikoja po naših glavah, prisililo je tudi ta dva revolucijonarja duhova, da sta v kritičnem trenutku posegla v pomoč po tradiciji, ki se dogovarjala o zakonu, kakršnega ne priznava na-

V ZNANSTVENE NAMENE PRIREJENA EKSPLOZIJA V PREMOGOVNIKU.

Dne 30. in 31. oktobra bodo v Pittsburgu priredili eksplozijo v jami v znanstvene namene. — Prisednik Taft bo navzoč. Prireditel ima namen pokazati nevarnosti eksplozije in delo rešilcev po eksploziji. Pri tej priliki se bodo vršila tudi predavanja in demonstracije, na kateri način je mogoče preprečiti eksplozijo.

čelo proste zveze. Lucien je bil za civilni zakon — to misel je sprožil, ne da bi jo hotel sam razlagati — da bi bila njemu ljubezen častna pred svetom. Berthe, dasi se sama tega ni zavedala — mu je bila zato zelo hvala; na v njej se je sedaj zopet pokazalo, kakoršno je tudi v resnici bilo navadno francosko mesto dekle, katere naravo je vznemirila vsa področja vsem področjem nasprotujoča, a nikakor ne uničila. — Ko pogleda svojega iskrenega in požrtvovalnega prijatelja, da mu odgovori, tedaj se mu je že vdala v svojemu sreči. Imela pa je vendar še neko skrb.

"Vi govorite tako, Lucien, kakor da imate pred seboj le mene in družbo; vi imate pa tudi svojo rodbino in jaz vas ne smem od nje odtrgati. In kako si morete misliti, da bi me kdaj vaši sprejeli za svojo, ko vam je vendar znano, kaj vaš oče misli o meni."

"Moj oče!", odgovori Lucien — in spomin na nedavni zoperni razgovor v Grand Compoinu mu je pretresel glas. "Ne, jaz mislim, da se sedaj moj oče ne bo upiral temu zakonu. Takrat nisva govorila samo o vas; ob taki priliki prodre na dan marsikaj, kar človek skriva v dnu srca celo svoje življenje. Potem, kar sva si tedaj povedala, si ne bova več nikdar, kar sva si bila. On mora želeči, da si jaz na pravim svoje lastno ognjišče, tudi od njega... Seveda, ako bi tudi še zanaprej vas tako sodil po zlobnih poročilih svojega ovdaha, tedaj si bode šel v svojo dolžnost vse storiti, da mi zabranijo poročiti se z vami. Toda jaz ga dobro poznam. Ako zve, kar jaz vem in vse, kar jaz vem, tedaj bo tudi on tako sodil o vas, kakor jaz. Ljubosumnim sem moral bil nanj, ko sem videl, kaj je on srečo moje matere, toda vsak, ki se cenil zaradi njegovega plemenitega značaja, ki ni zmožen nubenih spletkarij. On pripada oni vrsti veleizobraženih mož, ki so, opazujoč, kako se stara vso drobi v prah, želeli ustvariti našo demokracijo moralno, ki je v soglasju z razumom. Pričujali so pa s tako morilo sami pri sebi. Absolutno nič, ki vodi očma v vseh njegovih mislih in delih, je pravičnost, ki ima svoje bistvo v tem, da ima vsakdo pravo ravnati se po svojih vestih. Nihče bolj ne sovraži in zanemaruje družabnega licemerstva, kakor moj oče. On priznava enakost med spoloma, ženskeadvokate, ženske-zdravnike. Kolikokratov sem ga slišal govoriti, da smo mi, kar se družbe tiče, v popolnem barbarstvu, vse se razvija: rodbina, lastnina, domovina, in višji krogi imajo dolžnost, pospeševati ta razvoj, ne pa ga zadrževati. Vse to sem vam omelnil zato, da vidite, koliko svobodnega duha je v njem. On so-

vraž laž in ljudje so se mu o vas toliko nalagali; to je krivica, in če je bil kedo žrtva krivice, to ste vi. On obdružuje vsakega, ki pogumno spoznava svoje prepričanje, in kedo je spoznava pogumnejše, nego vi; vsakega, ki išče in hoče resnico, vi pa samo za resnico živite. Ne, jaz nisem v skrbeh, kaj nama on odgovori, in to je obenem že tudi odgovor moje matere... O svojem pravem očetu ne govorim. Če bi zahtevali od mene njegovega dovoljenja, bila bi to ironija. Po postavi bi zadostovalo tako dovoljenje, za me pa je brez pomena. Toda materino dovoljenje ima za me pomen. Berthe, ako jaz vse to staršem razložim, da spoznamo, kedo da ste in zakaj se hočem z vami poročiti, ter dobim od njih dovoljenje, ali mi takrat se poročete, da to ni mogoče, da ne morete biti moja žena?"

"Ne", takrat se ne bom branila!"

Pogleda ga v oči, iz katerih bere, kako iz srca ji je vdano. On pa se ji približa ter jo poljubi v dragice, a ta poljub mu ni vzbudil zmagaja prejšnjega ljubimeca. Ali se je s tem za to dele in mater že pričelo novo življenje, o katerem je govoril Lucien? Po tolikih letih duševnega trpljenja in zatejanjavanja gleda na pred seboj prihodnost, ki jo baje reši zadržev, v katere se je zapletla. Kmalu nato odideta iz parka, kjer sta si z nežnim in čistim objemom potrdila svojo obljubo. Berthe ga je sprejela z iskreno željo, da se mu posreči, kar namerava. Ko jo je zavalil proti cesti du Luxembourg, tedaj se ona poslovi, prva rekla:

"Lucien, treba je, da se ločiva. V tem času moram jaz biti v bolnici. Miru si želim po tolikih viharjih in našla sem ga še vselej v rednem, skromnem delu. Berthe da bi se ne mogla zadržati. Bode videli, Lucien jaz bom zelo dolgočasna žena — pa zelo srečna... dostavi zanj dosedaj nenavadno prijetna smehljajema."

"Jaz pa moram hiteti", odgovori Lucien, "govorim s svojimi očmi. Prehudo mi je, da vas imam in da še vedno preziram. Vsak trenotek, ki se zakasnim, zdi se mi greh nasproti vam."

"Če vam bode le verjeti!..." Ni si mogel ubraniti, da ne bi dostavila bozljivo teh besed.

"Staris mi bodo verjeli", zagotovi ji on s prepričanjem požrtvovalnega ljubimeca, ki čuti v sebi moč, da bo zmagal nad vsemi dvomi. "Tako potem pridem v rue Racine, in če vas tam ne najdem, k vam na dom. Do tedaj pa le brez skrbi!"

Nato se poslovil Lucien izredno nežno s priprostimi besedami, ki se pa njeno drgo napolnile s takol sladkosti, da jih skoro ni mogla prenesti.

"Z Bogom, draga moja zaročenka!"

(Dalje prihodajči.)

NAJSTAREJŠI NOVINARSKI MUČENIK.

V cerkveni državi v Rimu z o-kolico, v kateri so vladali papeži, se je vedno jako strogo postopalo z novinarji. Papeži so menili, da store še dobro delo novinarju, ki se je pregrešil proti avtoriteti uprave v papežovi državi, ako ga obsodijo na smrt, lepo izpovedo in obhajajo, nato pa sežgo ali obesijo. Prvi mučenik žurnalistike je bil Nikolaj Franco, ki je ostro kritikoval upravo ter zbadal v satirah papeža, kardinale, prelate. Papež Pij V. ga je postavil leta 1570. pred inkvizicijo, ki ga je obsodila na smrt. Strahovito so ga mučili, potem pa obesili!

Tako je bilo hrogljubno delo o-koli papeža v tistih letih.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Onim rojakom v Pittsburgu, Pa., in okolici, ki so kupili od mene srečke, naznanjam na tem mestu, da je zadela dobitok (uro) srečka Stev. 29. Kdor ima srečko s to številko, naj mi jo pošlje z naslovom, nakar dobi dobljeno uro. Obenem se iskreno zahvaljujem vsem rojakom in rojakinjam, ki so mi pomagali v moji največji stiski in revščini. Zelo nabrani denar sem si nabavil umetno nogo, ki mi sedaj prav dobro služi. Torej se enkrat iskrena zahvala vsem skupaj!

Urš Jakobčič,

918 Main St., Allegheny, Pa.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnější železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE.

Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premoženo okraje. Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov; Med New Yorkom, Chicago in zapadom vsaki dan štiri vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet; Med lokalnimi točkami priročno in pripraven promet.

Nadalje informacije glede vožnjih cen, odhodov in prihodov vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen, glavni cestni agent 10 West Street, New York.

Ne odlašaj!

Jako želiš potovati v staro domovino, pisati za vožnje cene, kretanje parnikov in druga pojasnila, na vidko Frank Sakser 62 Cortlandt St., New York, t. e. n. Ako naznaš prihod, pričakuje te naš uradnik na postaji in spremi na parnik, vo brezplačno.

Avstr. Slovensko

Ustanovljeno

Bol. Pod. Društvo.

16. januarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MARTIN OBERŽAN, Box 72, Mineral, Kans.
Podpreds: FRANK AUGUSTIN, Box 360, W. Mineral, Kans.
Tajnik: JOHN CERNE, Box 4, Breezy Hill, Mulberry, Kans.
Blagajnik: FRANK STARCHIC, Box 489, Frontenac, Kans.
Zapisnikar: LOUIS BREZNIKAR, L. Box 38 Frontenac, Kan

NADZORNIKI:

PONGRAC JURŠE, Box 357, W. Mineral, Kans.
FRANK PRELOGAR, Box 420, W. Mineral, Kans.
MARTIN KOČMAN, Box 482, Frontenac, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSIP SVATO, Woodward, Iowa.
JAKOB MLAKAR, Box 320, W. Mineral, Kans.
JULIJ BOGNAR, Box 6, Breezy Hill, Mulberry, Kans.

SEJA
GLAVNIH URADNIKOV
A. S. B. P. Društva.

Sejo otvori predsednik John Bedene, st.

Uradniki so navzoči: John Bedene, bivši predsednik, Martin Oberžan, novoizvoljeni predsednik, — Frank Augustin, novoizvoljeni podpredsednik, John Cerne, novoizvoljeni tajnik, — Louis Breznikar, novoizvoljeni zapisnikar, — Frank Starchich, novoizvoljeni blagajnik, — Pongrac Jurše, zopet izvoljeni predsednik nadzornega odbora, — Martin Kočman in Frank Prelogar, nadzornika, — Jacob Mlakar in Julius Bognar, porotna odbornika.

Na predlog, kateri je bil podpiran, je bilo sklenjeno da sestavi Pongrac Jurše in Frank Augustin pravila v slovenskem in nemškem jeziku.

Potem so se sprejela poročila, katere so bila vsa v dobrem redu in zadostljiva.

Na predlog, kateri je bil podpiran, je bilo sklenjeno, da glavni tajnik uredi tiskovine in jih pri prihodnji seji predloži za sprejem ali poprav.

Na predlog, kateri je bil podpiran, je bilo sklenjeno, da se dobavi 1000 slovenskih, 500 nemških, 500 italijanskih in 300 angleških pravil.

Predlog, podpiran, da se glavni tajnik posvetuje, kateri list bi se mogel dobiti najceneje ga glasilo A. S. B. P. Društva.

Predlog, podpiran, da se bode obhajal jubilej dne 6. januarja prih. leta in imenovani so bili trije odborniki za posvetovanje in urejenje istega.

Predlog podpiran, da se da krajevnim društvom na voljo zaradi društvene dvorane, to je: ali bi dvorana spadala glavni upravi, ali ne, in morajo glavnemu tajniku sporočiti, koliko glasov je za to, in koliko proti. Dalje da se piše krajevnim društvom v Crawford in Cherokee Counties, naj vsako društvo pošlje enega ali več zastopnikov (delegatov) k seji, za ustanovljenje pravil zastave, kateri se bode vršila v nedeljo popoldne ob eni uri, dne 22. oktobra t. l. v društveni dvorani. Stroške teh delegatov (zastopnikov) morajo krajevna društva sama pokriti. Zamore se pa tudi pisмено poročati.

Vse zgoraj navedeno mora biti poročeno glavnemu tajniku najkasneje do četrte nedelje v oktobru, to je do 22. oktobra t. l.

Dovolj se zastavonoti, da si preskrbi koček za regalije.

Predlog, podpiran, da se bratoma, ki sta prepisala zapisnik konvencije, plača vožnja in čas.

Sejo zaključil Martin Oberžan, glavni predsednik s zahvalo mestnemu županu za nagovor pri otvoritvi konvencije in pevskeemu društvu za njih vjudnost, ker so nam prav lepo zapeli pri otvoritvi in zaključku konvencije.

Zahvaljujejo se tudi ostalo glavnim uradnikom.

Z bratskim pozdravom
Louis Breznikar, zapisnikar.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
714-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje izganjene, izvrstne smotke — patentovana zdra vila.

PRODAJA vožnje lisice vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj samseljeve in poštene.

UPRAVLJA vse v notarski posel sp. da- to 24. lta.

Za toponik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York

Slabi vzroki vživanja

SAME KAVE

zamorejo biti omejeni.

TRADE-MARK.

TRADE-MARK.

Franckova Cikorija

glasovita primes kavi

omeji zle posledice kave iz samega kavinega zrna, naredi isto prijetnejšo, mnogo boljše in veliko redilnejšo. Enostavno pri-mešajte Vaši kavi

Pravo Franckovo Cikorijo,

ter nikdar ne bode trpeli zlih vzrokov, katere povzroči vživanje kave brez vsekake primesi.

Zahtevajte od Vašega grocerja **Franckovo Cikorijo** v štirivoglatih zavitkih.

Vsak zavitek opremljen je z našo varstveno znamko malinček za kavo.

Heinr. Franck Soehne & Co.

Ameriška podružnica, Heinr. Franck Soehne v LUDWIGSBURG, NEMŠKA.

FLUSHING, NEW YORK.

Tripolitaniya.

TRGOVINA V TRIPOLITANIJ. — PODNEBJE IN PRIDELKI.
— ZGODOVINA DEŽELE. — DOGOVOR MED FRAN.
CIJO IN ITALIJO. — ITALIJANSKI GOSPO.
DARSKI INTERESI V TRIPOLITANI.
JI. — RAZPAD OSMANSKE
DRŽAVE.

Tripolis, za katero deželo se zanaša sedaj ves svet, leži ob Sredozemskem morju v Afriki med Tunisom in Egiptom; ima 80.000 prebivalcev na 1.033.000 stirijskih kilometrov. Po mestih bivajo Mavri, mnogo Židov, nekaj Evropejcev, na deželi so arabski Beduinci, Berberji, Zamoreci. Nižji deli dežele ob bregu imajo na vzhodu dosti vode, kjer so tudi slana močvirja. V notranjosti se nahajajo Črne gore, 900 m višine, vegetacija je ugodna. Srednja temperatura ob bregovih 20 — 22 stopinj Celzija. Ob morju je malo dežja. V notranjih delih dežele včasih celo leto ne dežuje. Dežela rodi pšenico, žafran, datelje, razno južno sadje, živinoreja je precej razvita. Izdelujejo židano, voleno blago, usnje itd. Razvita je trgovina s Sudanom (nojeva peresa, gumi, aloe itd.)

V starem času je bila Tripolitaniya vzhodni del kartagiskega ozemlja. Ime ima od sicilijanskih Grkov in pomeni: tri mesta. Ta so bila: Oea, Sabrata in Leptis. Rimljani, Vandali, Arabci so se tepli tekom stoletij za to deželo. Evropa stoji pred novimi dalekosežnimi konfliktmi. Tripolitansko vprašanje, ki je sedaj zopet stopilo v ospredje je staro; aktualno pa je postalo v trenutku, ko se je razvil maročanski spor in je Italija sprevidela, kako neženirano si evropske velevalisti delijo posest ob Sredozemskem morju. Italijani so se spomnili, da je tudi za nje priložnost ugodna, da uresničijo svoje ekspanzivne težnje.

Tripolitaniya je historična dežela, je domovina cerkvenega učenika Avgustina, do 6. stoletja je bila prepojena z rimsko kulturo, ki

je cvetela v številnih mestih. To bogato deželo so opustošili Arabci, ustanovivši na razvalinah rimskih provincije svoje male države. V srednjem veku je bila ta dežela eldorado najprejznijših pomorskih roparjev, dokler si dežele ne podjarmi končno Karl V. Spanki. Zmagovita sila Osmancev uniči špansko vladno in Turki zavladajo v Tripolitaniji, dokler se ta po porazu pri Lepantu ne osvobodi neposrednega turškega režima; nastane cela vrsta pašalikov,

katerih vladarji imajo dedno pravico do leta 1835. Se le od tedaj je Tripolitaniya zopet turški vilajet, v svoji upravi nominalno popolnoma podrejen visoki porti v Carigradu; v skladu sprotja, ki vlada med avtolitonimi Arabci in maloštevilnimi priseljenimi Turki pa je Tripolitaniya podobna svojedobni Bosni in Hercegovini, to se pravi: sultanova in njegovih ministr

nistov roka tako daleč niti ne sega. Od najjužnejše točke Italije je le sedem ur na tripolitansko obalo. Že dolgo je torej Italija videla tam deželo svoje bodočnosti, o zemlje, ki bi bilo najprikladnejše, da sprejme eventualni poplačni prebitek in da se v njem udeležijo prvi sistematični poskusi pridobiti v Tripolitaniji, kot najbližnji za

vzglede: Anglija se je polastila Egipta 1882., Francozi so se 1884. nguezdili v Tunis, oba naroda sta v tekni let "tunificirala" te teritorije, to je zagospodovala v njih izključno in neomejeno, akoravno teoretično še obstajajo deloma stare državne pravne oblike. Sredi med Egiptom in Tunisom je obležala Tripolitaniya, dobrodošla kot novo torišče angleške in francoske ekspanzije, kateri je zapadala ena oaza za drugo. Mladita Italija, zedinjena v slavni dobi risorgimenta je naravno morala predvsem povečati vso pažnjo svojemu notranjemu razvoju. V koncertu veseli, katerim je pripadla v zadevah Sredozemskih dežel odločujoči glas, ni igrala nobene vloge in Turčija se je navadila jo smatrati v vseh vprašanjih kot quantite negligible. Toda ekspanzivna moč ljudske sile in narodnega kapitala je narasčala in v začetku 20. stoletja pričenjajo prvi sistematični poskusi pridobiti v Tripolitaniji, kot najbližnji za

kolonizacijo veleugodni deželi, trdno gospodarsko pozicijo. Zlasti Banca Romana je začela operirati z velikimi svotami, pokupila je mnogo zemljišč, v raznih pomorskih mestih so se utaborila trgovska podjetja, italijanski kapital se je začel udeleževati velikanske gospodarske akcije (gradnja železnice) in poskušalo se je napeljati izseljeniški tok v te, domovini tako blizu se nahajajoče pokrajine. Toda Turčija je postavila politično načelo: quod licet Jovi (Francozu in Angležu) non licet bovi (Italijanu) in je sistematično nasprotovala italijanskim težnjam, tako da tozadevne italijanske pritožbe niso bile neopravičene.

Turčija je onemogočila vsako gospodarsko napredovanje Italijanov in posrečilo se ji je to tako dobro, da se še danes nahaja v Tripolitaniji komaj nekaj nad 30 tisoč italijanskih podanikov, med tem, ko jih sosedni Tunis, ki je v francoski oblasti, kjer torej raz-

mere za Italijane tudi ne morejo biti preugodne, šteje nad 200.000. Baš vsled tega zapostavljanja pa je tripoličanska zadeva postala v Italiji tako popularna, razvila se je v politicum prve vrste, katerega rešitev v smislu popolne gospodarske enakopravnosti se smatra že več let kot življenjsko vprašanje. Trebalo je le ugodne prilike, da se isto spravi v akuten stadij. Leta 1904. se je kot nekak dodatek k francosko - angleški alijanci sklenila med francosko in italijansko vladno pogodba, v kateri garantira Italija Franciji, da se ne bode vmešavala v nje maročansko politiko, narobe pa prepustila Francija Italiji v Tripolitaniji svobodne roke.

Tako je bil med maročanskim in tripolitanskim vprašanjem stvarjen nekak junktim, kot katerega konsekvencnost se je splošno smatralo, da mora s polnim gospodstvom Francije v Maroku biti združeno gospodstvo Italije v Tripolitaniji. Vprašanje gospodarske enakopravnosti se je tako razširilo v pojem politične ekspanzije: Tripolitaniya italijanski Tunis, to je geslo, ki je postalo popularno in bilo sprejeto v program italijanske zunanje politike.

Nepričakovano se je razvilo maročanska vprašanje in zadeva je že skoro rešena. Francija edini gospodar v Maroku. Italija pa hoče sedaj uveljaviti svoje garantirane predprave in je z energičnim sunkom postavila svojo tripolitansko zadevo na evropski oder.

Nahaja se v skrajno ugodni poziciji in zanje sadove svoje nadevje previdno in spretno vodene zunanje politike. Ostala je kljub nepopularnosti, ki jo vživa v italijanski javnosti trozveža, zvesta Avstriji in Nemčiji, vedela pa si je obenem ustvariti prijateljske odnose napram Angliji in zla-

sti Franciji, katere podpora ima celo pogodbenim potom zagotovljeno.

Mladoturški režim Turčije ni mogel reformirati, "bolnega moža" ni znal ozdraviti, in kot novo idejo v svojo politiko je le vpeljal trmoglavost in pokril podrtje nekdanje turške vesile s pomožnim plaščem velikogospodarskega in vesilnega blišča. Radi tega odklanja vse italijanske zahteve — seveda tudi v psihološko umevnem razpoloženju, ki ga rodi spoznanje, da ukloniti se italijanskim zahtevam se pravi toliko, kakor z lastno rpklo pritisniti pečat na dokument, ki vsebuje poslednjo fazo v razpadu osmanske države.

Tako postajajo razumljive besede pariškega poslanika, s katerim zavrača italijansko ponudbo, da naj Turčija za denar proda faktično gospodstvo v Tripolitaniji ter se zadovolji z državnopravno fikcijo, da ostane dežela tudi v bodoče turški vilajet: "Mi ne prodamo niti kosček zemlje, morate nam jo s silo iztrgati."

Italija se pripravlja na obe eventualiteti. Tudi v najmerodajnejših krogih pa se skoraj ne dvomi več, da Italija Tripolitanijo enostavno anektira.

To bo historičen dogodek ne le za obe neposredno udeleženi državi, temveč za celo Evropo. Politične posledice italijanske vojaške ekspedicije v Tripolitanijo se tičejo zlasti avstrijske države z ozirom na trozvežo in z ozirom na dogodke, ki jih je pričakovati na Balkanu.

Nashe slike kažejo: Prva zgoraj v levem kotu cesto skozi nasade oaze v puščavi. Druga cesta v Tripolisu. Tretja slavolok iz rimske dobe. V sredi oazo Tudjara v Tripolitaniji. Spodaj prizor z ulice.

Srenjski Janez.

(Slika. Spisala Zorana.)

Minulo je že nekaj let, odkar je bil zadnjič v naši vasi. Otroci so imeli z njim največje veselje. Če je šel skozi vas, so ga spremljali z velikim upitjem in neprestanim nadlegovanjem, naj vendar zauka ali zapoje tisto lepo pesem o zvezdah. Navadno se berač Janez ni zmenil za otroško moledovanje, če je bil pa ravno dobre volje, je stopil na sredo ceste, nagnil rdeči, nekoliko zabuhli obraz nazaj, da mu je širokokrajnat klobuk s poljskimi evetlicami padel na tla in zaukal prav tako, kakor žvižga železni konj. Otroci so bili zadovoljni, a on je brezbrizno nadaljeval svojo pot. Hodil je vedno bonosog. Oblike se je poznalo, da ni bila njemu umerjena, vrhutega je cvetela tako bujno, kakor jablana v lepem maju.

Bil je velik siromak, srenjski Janez. Nazivali so ga tako, dasiravnji ni v pravem pomenu besede zaslužil tega imena, ker je le redkoma prispal noč pod gorko streho; včasih je počival v kakem

hlevu, največkrat pa je zasnival pod milim nebom. Nikdar ni prosil milosčine, ne prenočišča, in človek bi si bil skoraj mislil, da ga preganja prokletstvo, kot Ahasverja, večnega popotnika. Hyala Bogu, da so se naše dobre gojenjske gospodinjice našle, ki so mu prijazno rekly: "Prisedi, Janez, k mizi, pa jej, ker si potreben!" Zadovoljen, a nekoliko otožen smehljal mu je pri takih besedah zaigral na ustnih; odložil je debelo, nerodno palico, odložil klobuk ter slastno zajemal iz skled. Ko se mu je zdelo dosti, se je zamolklo, a vendar vlnudno pa je hvalil ter odšel Pred hišo pa je zapel za slovo:

Je luna svetila,
so zvezde migljale,
in jasna je noč

A zdaj je na veke utihnil srenjski Janez — zmrazil je v hudi zimski noči, kakor mi je one počitnice pravila stara ženica, ko je govorica nanesla nanj. Bog mu daj nebesa, saj tukaj ni nič dobrega žil.

Nesrečen je bil srenjski Janez, odkar sem ga poznala, a stari Poglačen je pripovedoval ob dolgih zimskih večerih zbranim vašča-

nom dolgo povest o Janezovih mladih letih, ko mu je še sijala prijazna zvezda sreče.

Pravil je takole: Sredi prijazne gorske vasi je stala pred nekaj leti prostorna, lepa hiša Kajzarjevega Martina, najtrdnjkega kmeta v vasi, očeta našega Janeza. Janez je bil edini sin, ljubljene staršev in vaščanov. Brezskrbno so tekla detinska leta; nobena nezgoda še ni ranila mladega srea. V šoli je prekosil vse svoje součence. Po dovršeni ljudski šoli ga je poslal oče v mesto v šolo, toda čez nekaj mesecev mu je umrla mati in zaradi tega je moral zapustiti mesto ter pohiteti domov, kjer ga je nestrpnost čakal oče in kjer je ležala njegova mrtva mati.

Zalost je legla na mlado dušo. Zalosten je pohajal okrog, molčel in čemer. Oče pa je hotel utopiti svojo žalost v vinu. Neizrečeno hrepenenje je vlekle mladega študenta nazaj v mesto, toda oče je bil gluh za vse prošnje, silil ga je k poljedelstvu, sam pa je popilval noč in dan.

Nekoč je v pijanosti zažgal hišo. Sin in drugi ljudje so prepozno zapazili ogenj, da bi ga bilo mogoče pogasiti. Pogorela je do tal. O-

četa je zadela kap od samega obupa, ko je spoznal, kaj je storil v pijanosti. Janezu pa se je začelo blesti. Zapustil je rojstvo vas in blodil po svetu kot izgubljeni sin, dokler ga ni smrt rešila trpljenja. Tako je pravil Poglačen in potegnul parkrat po očeh, kot bi hotel skriti solzo, katere mu je zablestela v njih. Za pečjo so zaročljale molke jagode. Stara babica je molila za večni mir in pokoj "srenjskega Janeza."

ISKRICE.

Gola resnica. Vsa se je sramuje, zato jo ogrinjamo s plaščem.

Mnogi ljudje mislijo, da kaj podarijo, ko plačujejo svoje dolgove.

"Ni vse zlato, kar se sveti," si je mislil za grmom skrit potepuh, ko je videl v vzhajajočem soncu se bliščalo čelado patrolirajočega orožnika.

Razlika med zrakoplovcem in časnikarjem je ta, da izvršuje zrakoplovec svoj poklic le, ako ga razume

Nashe življenje.

Z. M. L.

Tesno se zavije v plašč in plašč se ozre na okoli. Z grozo odvrača oči od bližnjega hrasta.

Izbuljeno gledajo velike krvave oči v svet, debele proge krvi se usedajo po vsem licu, dolge mrtvaške roke segajo do kolen.

Lahna sapica zašumi med vejicem in truplo se zaziblje ... Se enkrat se s strahom ozre na obsejena, se zavije še tesneje v plašč in hiti navzgor po strni stezi.

Kroginkrog strme gore, puste skale; ob poti stoji umazane vode in strupene rastline preprega-jo te luže.

Težke megle se vlačijo izza gor in se vsedajo na steze po dolini. Blato se kopiči, sega do gležnjev, da težko vzdiguje trudne noge.

Cesto popravljajo delavei težaki; pot jim kaplja na lice, zmučeni so do smrti, a nikogar ni, ki bi jim olajšal delo.

"Delaj, sicer ti pritrgram!" Reče je in ne pozna pravice,

zato trpi mirno in tiho.

Na javni orje kmet; zamišljeno gleda v brazde in smili se mu sleherni črviček, ki ga nehoti preče s plugom.

Da, on je usmiljen, a ne doseže usmiljenja.

Nasproti pritava popotnik. "Glej, ves svet je moj, a revež sem, berač. Vsi ti širni gozdovi, te prostrane njive, te bele neizmerno bele ceste, vse to je moja last, a manjka mi domovja, manjka domače hiše.

Nikjer ne najdem dobrega pogleda, s kakoršnim me je pogledala mati. Saj so mi dobri vsi ljudje, a vsem sem le tuje, potnik, berač.

Le romaj naprej, mlada si še in ko prideš do vrha, se ozri nazaj na nas in tudi ti se boš vrnila

A gre naprej po cesti muk in bolečin, gre mimo glada in boleznj, a hodi vztrajno, hrabro.

In dospe na vrh med druge ljudi. Tam sije drugo sonce, tam vlada drug bog!

Dan na dan se gostijo, šibe se mize pod težo jedil in pijač. V zlatu se blišče njih palače, nihče ne dela, ni jih treba skrbeti za vsakdanji kruh!

Zakaj so pa ljudje tu doli v dolini!

Približa se reva tem polbogovom.

A glej!

Nihče se ne ozre na njo, nihče je ne sluša, ker je reva iz doline, ker je njeno oblačilo kmečko, rjav.

Se hodi potnik svojo pot brez na svoje sobrate v dolini.

Se hodi potnik esvojo pot brez cilja, še orje kmet, delavec težak, ki delajo in na starem hrastu se ziblje njen sobrat.

Vrne se v dolino, lahak je njen korak, ne bode je ostro kamenje v noge in kinalu dospe pod hrast.

"Ti si moj brat in ni me več strah; saj sva si enaka."

Lahka sapica zašumi med vejicem in truplo in drvevna se zaziblje

PRIPOROČILO.

Slovenec in Hrvatini, kateri potujejo v AQUILAR, COLO, priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO in PRERNOČIŠČE.

Poslovodja: rojak Frank Podar. (v sob 20-12-10-20-12-11)

Revolucija in izobrazba.

Ne vemo, če je še mnogo ljudi v takozvanih civiliziranih deželah, ki razumejo kaj o splošnem razvoju človeštva, pa niso popolnoma prepričani, da je socialna revolucija neizogibna. Mogoče, da se najde še kaj takih optimistov, toda veliko ne more biti njih število. Vsa znamenja dokazujejo, da stojimo na pragu nove dobe, katere ne bodo označevale samo nove letne številke, temveč se bo tudi bitno razlikovala od sedanjega časa. Kdor ni popolnoma zaslepljen, mora spoznati, da se približujejo neizogibno potrebe, v razmerah samih utemeljevanja socialne izpremembe, katerih razvoj zato ni moči preprečiti, ker jih razmere same zahtevajo.

V vseh strokah človeškega življenja se kopijo dokazi za to. Iz "visoke" politike, iz narodnega gospodarstva, iz znanstvenega in tehniškega razvoja, iz socialnih bojev, skratka iz vsega, kar tvori človeško življenje, lahko spoznavamo, da ni več fraza, ako se govori o bližajoči se socialni revoluciji. Socialna naprotja so že tako razvita, tako potencirana, smodnika je že toliko nabranega in toliko isker skače že po zraku, da se pripeti vsak trenutek lahko eksplozija.

Socialna revolucija je neizogibna, to je treba spoznati in priznati.

Revolucija ne more biti nikdar delo posameznika; ako je ne povzroči razmere, ako ni v splošnem položaju utemeljena, se izvrši v navaden, običajno bolj smešen nego resen "puč". Njen začetnik mora biti duh časa, nihče drugi je ne more roditi, nihče drugi izvesti. Neumno je torej, če se pravi: Socialisti "hočejo" revolucijo. Ne: Oni jo hočejo, temveč oni pravijo: Neizogibna je. Čitajte v dnevi zgodovini tako pridno, kakor ste se učili rimsko in grško historijo; spoznavajte duha našega časa, kakor ste skušali analizirati duha reformacije; premostujte socialno strukturo zadnjega dneva, zadajte ure, kakor ste premišljevali francosko družbo pred veliko revolucijo, — ako to storite in ako ste odkritosrčni, morate priznati, da se približuje socialna revolucija z ogromnimi, bliskovitimi hitrimi koraki.

Nihče je ne more preprečiti; nobena reforma je več ne zadrži. Kakor je ne more nihče zasnovati, tako je ne more nihče onemogočiti.

Toda nekaj drugega bi bila družba lahko storila. Kar je neizogibno, na to se moramo pripraviti. In kako se je pripravila družba na socialno revolucijo? Mi pravimo: Nikakor ne.

Nihče ni prerok, nihče ne more povedati, kako se bo socialna revolucija izvršila. Toda, ako se ozremo po sedanjosti in preteklosti, lahko ugotovimo s precejšnjo gotovostjo. Vedeti moramo, v kakšnih razmerah in kako so se vršile večje revolucije v minulih časih in potem moramo premostiti razmere naše dobe.

Najbolj nam sili v oči dejstvo, da je med posameznimi revolucijami v zgodovini velikanstva razlika v žrtvah in v uspehu, tako namreč, da so se včasih dosegli velikanjski uspehi z razmeroma malimi žrtvami, dočim so padale včasih ogromne žrtve, ne da bi se bil dosegel primerno velik uspeh. In preiskujemo vzroke tega dejstva, moramo spoznati, da igra splošna izobrazba v tem oziru velikanstvo ulogo. Čim večja splošna omikanost, tem večji uspeh, tem manjše žrtve in obratno.

Pa če nam ne bi podajala zgodovina za to nobenih dokazov, bi morali vendar biti duševno slepi, da tega ne bi spoznali. Omikanost — ne to, kar se imenuje, nego to, kar je omikanost — povzdiguje človeka nad žival, jemlje mu divjaštvo in barbarizem, ter ga oplemenjuje. Brez prave, notranje izobrazbe ni plemenitosti. Posamezne, tudi plemenite lastnosti se lahko podedujejo, toda ako jih zanemarimo, se vedno pojavlja atavizem starejših časov. Tudi podedovane dobre lastnosti je treba izobrazevati, da se vzdržijo in ukrepe.

In stojič gotovo ne daleč od revolucije, ki bo brez dvoma večja, intenzivnejša, nego veliko število zgodovinskih revolucij, da, morda večja od vseh preteklih, ni pač morali vprašati: Kako je s splošnim plemenitimi lastnostmi, kako je s izobrazbo onih faktorjev, ki pridejo v revoluciji in po njej? Od tega je nam-

reč odvisno, kako se bo razvijala, kakor končala revolucija, katere ne more nihče preprečiti.

S tugo moramo konstatirati, da so razmere v tem oziru jako žalostne. Posebno, kar se naših krajev tiče, je ljudska omika tako zaostala, da človeka srce boli, ako premostruje sedanjost, še bolj pa, ako pomisli na bodočnost.

Neka premordna državna politika, delujoča vedno po starem receptu predmarčnih časov in čislajoča najbolj ono perfidno geslo "divide et impera" (deli in vladaj), je mislila, da koristi splošnosti, s katero po krivici vedno identifikira državo, vsled česar pri nas vse mrgoli različnih interesov; mislila je, da koristi splošnosti, ako zanemarijo ogromne množice ljudstva na korist malobrojnih posameznikov in te teorije se je držala zlobohona avstrijska politika tudi v duševnem oziru. Zato vidimo še dandanes cele dežele, v katerih je splošna omika tako grozno zamarnjena, da presega število alfabeta število onih, ki znajo vsaj pisati in čitati, zato najdemo še cele narode, ki nimajo lastnega vseučilišča, da, katerim primanjkuje celo najpotrebnejše srednje šole; zato vidimo tudi, da služi duh, ki vlada v obstoječih neizobrazljivih izobrazljivcih, vedno bolj onim imaginarnim državnim interesom, nego pravi, zdravi, temeljiti in splošni izobrazbi in vidimo, da stoji naše gimnazije in reake v marsičem še vedno na istem stališču, kakor pred 30, 40 in še več leti.

Seveda je to deloma umerno. Kapitalizem, ki vlada v modernih državah, skrbi za tako izobrazbo, kakršno potrebuje v svoj namen. Temelj za njegov razvoj je velika armada delavcev, kateri morajo s svojimi rokami množiti blago. Le z rokami; drugega kapitalizem od njih ne potrebuje in ne zahteva. Duševna kvalifikacija delavcev mu ni nič mar. Kapitalizem si ne želi inteligentnih delavcev, ker se jih instinktivno boji, vedoč, da bi tak delavec veliko prej spoznal svoj nedostojni socialni položaj. Poleg tega bi moral kapitalizem posesti v žep, ako bi hotel za ljudsko omiko kaj storiti in to mu je bolj neugodno, kakor pekel z vsemi hudici.

Razven delavcev potrebuje kapitalizem uradnike in vojake, prve in včasih tudi druge za "vzdrževanje reda", in druge zlasti za odpiranje novih trgov in trgovinskih področij. Uradniki in vojaški potrebujejo pač nekaj izobrazbe, toda kapitalizem jim želi samo strokovne omike, toliko, da lahko izpolnjujejo one dolžnosti, katere jim sistem nalaga. Večje omike kapitalizem tudi pri njih ne želi.

To bi bilo — seveda ne s človeškega, ampak samo s specifično kapitalističnega stališča — opravičeno, ako bi imel kapitalizem zagotovilo, da je njegov sistem večni. A njegovi dnevi se že štejejo. Revolucija, katerega ga odpravi, je že pred vratmi. In tu bi se utegnila brutalna sebičnost kapitalizma hudo maščevati. V dnevih splošne razburjenosti, ko se živalski nagoni v človeku itak bolj vzbujajo, more samo omika brzdati razvnete strasti. Kdo jih bo brzdal, ako ne bo omike?

V Avstriji se je glede ljudske izobrazbe mnogo grešilo, posebno mi na jugu to čutimo. Ali se še v dvajseti uri ne misli popraviti, kar bi se še moglo popraviti? "Zarja".

Razne zanimivosti.

UDOMAČENJE SMOCK.

Malokdo se spomni dandanes na to, da se je smatralo včasih kajenje smock kot skrajno nesposodobno, in da je bilo tudi policijsko prepovedano. Časnik "New English Dictionary", ki opisuje, kako so se polagoma udomačile smocke, navaja, da je bila leta 1784. v Newburyport, Mass., izdana policijska odredba, po kateri je bila kaznovana na dva dolarja globe vsaka oseba, ki so jo zalotili na cesti ali na javnih prostorih s pipo ali smocko v ustih. Da pa se je leta 1856. smatralo v Londonu kajenje v lastnem stanovanju kot nedostojno, pripoveduje 80letni izborni poznavalec angleških razmer, Julij Rodenger, v enem svojih spisov. Nek nemški profesor, ko je namreč bil poročen z Angležinjo, je hodil s svojo jutranjo smocko pred svojim stanovanjem tudi v

največjem dežju gori in doli, dokler ni pokadil. In to samo zato, ker je hotel napram svoji ženi veljati kot popoln gentleman.

Tudi na Nemškem, kjer se je kajenje iz Hamburga razširilo od leta 1796. kot moda, so smatrali v onem času za nedostojno javno kaditi.

Znano je, da se v Berlinu prva leta po 1848. ni smelo iti s smocko v ustih mimo kraljeve pruske straže, ne da bi bil človek v nevarnosti eventualne aretacije. Smatralo se je to kot žaljivo.

Sploh se smatra še danes za nedostojno priti pred predstojnika s smocko v ustih, kar pa se tudi ne stori s kosom kruha v ustih!

Kajenje smock je prišlo mnogo pozneje v navado kot kajenje tobaka s pipami. Kajti, z ozirom na to, kdaj se je prvič pojavila na Angleškem beseda "cigara" v tisku, moramo sklepati iz tega, da se smocke niso mnogo pred leto 1735. pojavile. Kajti v tem letu se prvič omenja beseda "seegar" v neki knjigi, kjer se piše "Seegar so na ta način zviti tobakovski listi, da se jih more uporabljati v pipi, kakor tudi same." Prve cigare so fabricirali v Ameriki v začetku 18. stoletja, od koder so prišle na Španjolsko, Francosko, v Nemčijo in od tu drugam. Prva nemška tvornica smock je bila ustanovljena v Hamburgu, a je imela prvih osem let le malo odjemalcev. Udomačile so se smocke vedno bolj, čim bolj so se izpopolnovali tvorniške tehnične naprave.

POŽRTVOVALEN KAPITAN.

Iz življenja nesrečnega mehiškega cesarja Maksimilijana, ko je bil ta še avstrijski vojvoda, pripovedujejo naslednje zgodbe:

V Carigradu je dal nadvojvoda naložiti neko ladjo z raznovrstno robo in blagom, ki ga je kupil tam. Ladja naj bi se tisti večer odplula v Neapelj. Kapitan je prošil nadvojvodo, naj dovoli odjadrati še le drugi dan, ker bo ponoči vihar. Nadvojvoda, misleč, da je kapitanov strah prazen, ponovi zapoved in naznani, da se hoče tudi sam peljati z isto ladjo, da dokazuje kapitanu, da ni nevarnosti. Kapitan prestrašen prosi nadvojvodo, če že hoče, da ladja odplove, naj saj sam ne hodi na njo. Vihar bo grozen. Nadvojvoda Maks pa je ostal pri svojem sklepu in dejal: "Kdo ukazuje tu, jaz ali Vi?" "Cesarja visokost, brez dvoma Vi!" pravi kapitan. "Toda", zapove nadvojvoda, "odjadramo ob 11. uri zvečer. Pripravite vse potrebno". Kapitan se ni mogel več ustavljati in dal zakuriti kotle. Nadvojvoda je ob 11. uri nestrpno čakal pri morju, kadaj mu naznanijo odhod ladje. Ura je bila že polnoči, a nikogar še ni z naznanilom. Slednjič mu pridejo povedati, da je ladja odplula pred 1. uro in nadvojvoda ni vzel seboj. Kmalu na to se je izvedelo, da je tisto noč razbil vihar nadvojvodovo ladjo, s katere se ni rešil niti en mož. Kapitan je žrtvovalec življenje in rešil nadvojvodo s tem, da je pol ure prej odjadril, kakor je bilo zapovedano.

ZNAMENIT POULIČNI PEVEC.

Veliki in znameniti peveci so bili pogosto tudi poulični pevci. Ali so pred svojo kariero peli po ulicah za milodare ali pa pozneje. Tako se pripoveduje, da je ob neki priliki znameniti španski pevec Gayarre, slavljen kot umetnik pel na ulici za milodare.

Nekoga jutra je sedel Gayarre v neki gostilni v Barceloni pri zajutruku, ko je opazil na cesti dva stareca, ki se jima je čitala z lica velika beda. Eden izmed njiju je s tresočimi rokami godel na gosli, drugi pa je s slabim glasom pel nekaj iz "Fausta". Glas mu je zvenel kot razbita posoda, toda njegovo predavanje je dokazovalo, da se je bavil mnogo s študijem. Od mimoidočih ljudi pa se ni nikdo na nju ozrl, še manj pa, da bi jima vrzel kdo v nastavljeni klopek kak novec.

Končno sta nehala peti in preko njunih lic se je pokazale solze. Gayarre je spoznal, da sta starčka umetnika, ki ju je nesreča pripeljala tako daleč, da morata beračiti.

Pomisli! Je nekoliko, nato pa je vstal, šel k njima ter ju vprašal za njun reportoir, nakar je začel sam peti neko arijo iz "Traviate". Komaj pa so se začeli prvi glasovi, se je začelo zbirati okoli njega občinstvo.

— To je on, To je Gayarre! Ime slavnega pevca je učinkovalo na ljudi kot magnet. Čez nekoliko je prenehal ves promet na

ulici vsled slinlega navala občinstva.

Ko je bila pesem končana, je Gayarre pobiral s klopkom v roki in padal je denar, zlat in srebrn. Gayarre je zapel še arijo iz "Seviljskega brivea", na koncu pa dodal neko špansko ljudsko popevko. Navdušenje med občinstvom je postalo nepopisno. Klobuk je bil mahoma do vrha poln, starca pa sta dobila 874 frankov.

SV. ANTON — POLKOVNIK.

Brazilskemu finančnemu ministru Francescu Salles je nedavno prišla čudna prošnja v rešitev.

V imenu sv. Antona, je povsem resno zahteval gvardijan samostana v Bahiji, da mu izplača, svetniku pristojbo, a že od leta 1909. zaostalo polkovniško gažo. Grotesko na vsej stvari je, da je zahteva utemeljena v vseh paragrafi in postavah. Že pred sto leti, dne 4. februarja 1811. je visoka braziljska vlada — uradno podelila — v gorenjem samostanu stoječi soli sv. Antona "podpolkovniško šaržo" — s posebnim dekretom. Leta 1816. je bilo to visoko imenovanje potrjeno in je bila ob enem čudodelnemu vojskaču dodelena letna plača 720 reisov. Ker je ta stara odredba še doslej v veljavi, je sedaj finančni minister v "škrpih" in bo za enkrat rad ali nerad izplačal svetniku gažo.

V hodoče pa se finančni minister lahko izogne tega še aktivnega "veterana". On in njegov tovariš v vojnem ministrstvu naj "božjega vojskača" uvrstita med stare rezerviste, saj je zaslužil — pokoj.

POTOM OGLASOV JE ISKAL ŽENO, IN NA KOGA JE NALTEL.

Neki mladi poljski inženir, tako pripoveduje "Ruskoje Slovo" se je nastanil v Jalti na Krimu. Rad bi si dobil družico. Inseriral je. Kmalu dobi iz Varšave poročilo, da se želi poročiti vdova, v zrelosti svoje lepote. Hitro je odgovoril pa je napisal pismo s pisalnim strojem, ker je bil iz Varšave doma. Pismu je sledilo pismo in slednjič sta si določila rendezvous v Sebastopolu. Ali kako je bil izmenaden mladi inženir, ko je spoznal v oni bogati vdovi — svojo lastno mater!

OŽENJENI IN NEOŽENJENI URADNIKI V FRANCIJI.

Francoski senat je izdelal načrt zakona, ki meri na radikalno preprečitev samstva, da bi se prebivalstvo kolikor mogoče pomnožilo. V prvi vrsti se peča z državnimi uradniki. Sprejemati in imeti v službi hoče samo oženeje uradnike. Kdor vstopi neoženjen, se mora obvezati, da se poroči. Kdor ima več otrok, bo hitreje avanziral! Taki dobijo tudi večje podpore in več pokojnine!!!

GOVOREČI ČASNIKI.

Za čitanje najenostavnejše kitajske knjige je treba, da človek pozna najmanj tri tisoč različnih pismenk; vsled tega je smatrati si na nebeskega kraljestva, ki zna čitati in pisati, po vsej pravici in zaslugi za učenega človeka. Tako je razumljivo, da je "King Pao" in drugi kitajski listi pristopni le tem izobraženim. Za veliko množino tistih, ki ne znajo čitati, so prirejeli v Pekingu čakalnice v katerih eden teh "pismoukov" glasno čita časopis in razlaga množestvilnim poslušalcem njegovo vsebino. Te čakalnice nas spominjajo, tako poroča italijanski časopis "Attualita" na evangeljske molilnice.

Kitajskemu zgledu sledi Evropa z razvitejšimi tehničnimi pripomočki. Budimpešta se ponaša, da je uresničila Bellamyjeve sanje o telefonskem časopisju. Telefon Hirmanda ima nad 200 urednikov, ki so zvežani s 15.000 naročniki. Vsak dan bere od osmih zjutraj do desetih zvečer osem glasov besedo za besedo tiste članke, ki jih je izbral glavni urednik, telegame iz inozemstva, lokalne vesti, parlamentarna poročila, politične govore, novice o borzi, trgovske vesti in sodnijska poročila — kratkomalo vse stvari, ki jih navadno prinaša vsak dnevnik.

SVETLOBNI TRAKOVI NA NOČNEM NEBU.

Glasoviti ameriški astronom profesor Barnard, ravnatelj yerške zvezdarne, ki ima največji dalnogleh na svetu, je objavil razpravo o zanimivi nebeski prikazini. Zapazil je, da je tudi v nemesečnih nočeh nebo svetlo. Včasih je to svetlikanje tako močno, da se more ob njem gledati na žepno uro. — Profesor Barnard je prepričan, da je vzrok isti, kakor pri

severni luči, ker imata oba enak spekter. Pojavijo se ti svetlobni trakovi na različnih straneh neba in ob vsaki nočni uri. Včasih so te svetlikajoče se plasti tudi premešane, to je počasi se premikajo in so pri tem čisto podobne parnim oblakom, ki jih čisto podnevidimo. Bliskajo se približno tako kakor rimska cesta. Svetlobni trakovi so približno 50 stopinj in še več dolgi in 3 do 4 stopinje široki. Na videz so ravno tako prozorni kakor navadne lahke pare. Ti svetli nočni oblaki so popolnoma različni od nebeskih prikazini, ki so se pojavile po velikih vulkanskih izbruhih v Sundasem prelivu.

IZREDNA ZBIRKA.

V Gentu je umrl nek bogataš, ki je zapustil svojim dedičem zelo redko zbirko, namreč zbirko gumbov. Možakar je zbiral z nenavadno pridnostjo vsakovrstne gumbe iz vseh časov od 9. stoletja do zadnjih let. Zbirko cenijo na 200.000 frankov, gotovo pa je nabiratelj veljala še enkrat več.

V tej zbirki so gumbi polkov vseh evropskih držav, gumbi z obleke Karla Velikega do gumbov z uniform Napoleona I., gumbi iz lesa, slonove kosti, stekla, bakra, cinka, srebra, zlata in diamantov.

Res originalna zbirka, ki čaka sedaj enakega čudaka.

Črna gora v denarnih zadregah.

Kakor poroča belgradska Tribuna, je letos izostal redni prispevek, ki ga je dobivala Črna gora iz Rusije v pokritje svojih upravnih stroškov. Rusija je dajala Črni gori vsako leto po en milijon rubljev in Črna gora je ta denar uporabljala za uradniške plače. Ker je letos izostal ta prispevek, je baje črnogorsko uradništvo že več mesecev brez plače. Da je letos izostal ta prispevek, pravijo, da je povod to, da so se prijateljske razmere med Črno goro in Rusijo v zadnjem času nekoliko ohladile.

Slovensko Amerikanski KOLENDAR

ZA LETO 1912.

Kakor vsako leto, tako je izdalo in založilo tudi letos uredništvo "Glasa Naroda" kalendar za prihodnje leto. Kalendar je že v tisku in ga začnemo razpošiljati sredi meseca oktobra.

Slovensko Amerikanski Kalendar za leto 1912 ima zelo izbrano in bogato vsebino, ter skrbno sestavljen koledarični del. Izmed glavnih povesti iz ameriškega življenja ter večjih poučnih spisov navajamo sledeče:

Panamski prekop. (Članek s tremi slikami.)

Napoleonov vojni pohod na Rusko. (Članek o priliki stoletnice. Z 2 slikami.)

Monsieur Anatole. (Šaljiva noveleta iz življenja ameriških denarnih mogotcev. Zelo zanimiva povest; s tremi slikami.)

Človek brez domovine. (Zgodovinska slika.)

Moderne zakladnice. (Članek s slikami.)

Zamorska republika Liberia. (Članek s slikami.)

Mrtvi vstajajo. (Povest iz življenja californijskih zlatoiskalcev.)

V Sing Singu. (Z osmimi slikami.)

Ilijada v Sandy Bar. (Amerikanska povest. Spisal Bret Har-te.)

Premogarski štrajk v Westmoreland okraju. (Natančen opis znane delavske borbe v Pennsylvaniji. Z dvema slikama.)

Gil Perez. (Čudovita zgodba.)

Moderni gusarji. (Izredno zanimiva povest iz mornarskega življenja. S tremi slikami.)

Slovenske podpirne organizacije v Ameriki.

Stoletjesletnica države Vermont.

Dosedanja izvanredna zasedanja kongresa.

Raznurni navedeni povesti in spisov vsebuje Slovensko Amerikanski Kalendar še mnogo drugih krajših povesti in podučnih spisov, potem Svetovni pregled z mnogimi slikami, ter poseben del za šalo in smeh. Rojaki ga bodo prav gotovo čitali z največjim zanimanjem.

Slovensko Amerikanski Kalendar za leto 1912 stane samo 30 centov. Naročila sprejema:

Glas Naroda,
32 Cortlandt St., New York City,
ali podružnica:
6104 St. Clair Ave., N. E.,
Cleveland, O.

TISKARSKKE NAPAKE.

Pavel Adam, eden najduhovitejših francoskih pisateljev, je napisal o tiskarskih napakah to-le:

— Tiskarske napake so pogreške, ki jih ne najde niti stavec, niti korektor, marveč samo čitatelj. Narodi trpe za pregrehe svojih vlad, a uredniki trpe za napake, ki jih niso zakrivali.

Tiskarske napake spadajo med neizogibne posebnosti vsakega tiskovnega proizvoda, ki mora biti hitro gotov. Marsikatera vest, ki bi je vobče nihče ne čital, postane šele vsled tiskarske napake čitljiva vredna. Dokler bo obstajala godba, bodo obstajali tudi neharmonični zvoki in dokler se bo tiskalo, bodo na svetu tudi tiskarske napake. Dragi čitatelj, ne išči tiskarskih pogreškov in vedi, da ni povsem brez napake niti list, ki ga čitaš, niti tisti, ki ga je napisal, in niti tisti, ki ga — čita!

ČEBELE — VREMENSKI PRE-ROKI.

Primorski čebelarji poročajo, da so opustile letos čebele nenavadno zgodaj svoje redno letno delo. Ustanovile so se že večino v panje, katere so že sedaj skrbno zalile s smolo in voskom. Izkušeni čebelarji trdijo, da slutijo čebele letos zgodnjo in hudo zimo.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom y Salida Colo., in okolici naznanjamo, da ga za tamošnje okolice naša zastopnik

g. LOUIS COSTELLO,

Salida, Colo.,

kateri je pooblaščen sprejemati naročila za Glas Naroda in naročila za knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravištvo Glas Naroda.

POZOR!

Ljubezen in masčevanje, 102 zvezka \$5.00.

Ciganska sirota 100 zv. \$5.00.

Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.

Grofica beračica \$4.00.

Beračeve skrivnosti \$6.00.

Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvanredno nizke cene; poštnina uračunjena. Naročila z denarnjem pošljite na:

GLAS NARODA,

32 Cortlandt St., New York City

Naznanilo.

Ker se je letos grozdje podražilo, sem primoran cenovino nekoliko zvišati. Vino delam samo od prve trgatve. Cena novemu vinu; črno-rudeči zinfandel ali belo vino muškatele 35c. galon; resling 40c. galon; staro samo belo vino po 50c. galon. — Drožnik ali tropinovec \$2.50 galon; slivovica \$3.00 galon.

Z naročilom naj se mi pošlje denar, ker jaz jamčim za vsako naročilo, da pošljem naravno vino; ako se razbije ali pokvari na poti, povrnem vsakemu denar.

Pisma naslovite na:

P. O. Box 557,

STEPHEN JAKŠE,

Crockett, Cal.

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pisemski papir, kuverte, pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine.

SLOVENCI, PODPIRAJTE SLOVENCA!

CLÉVELANDSKA AMERIKA

6149 St. Clair Ave., Cleveland, O.

POZNA JO.

A.: "Ali je res, da je gospica Neli prišla po najtežavnejši poti na vrh Triglava?"
B.: "To je res, in da je izbrala ono pot, je vzrok ta, ker je napačna, da pade komu v naročje — za vedno!"

Zavrnil.

Malomeščanski mesar (peku): "Ako se ne motim, gospod strokovnjak testa, morate pri svojem poslu paziti največ na to, da vam mihe zemelj ne pojedo!"
Pek: "Lahko vam, gospod slaniar, kajti pri zadnji povodnji so vam odplavale vse klobase skozi ključavnično luknjico!"

Moderna potovanja.

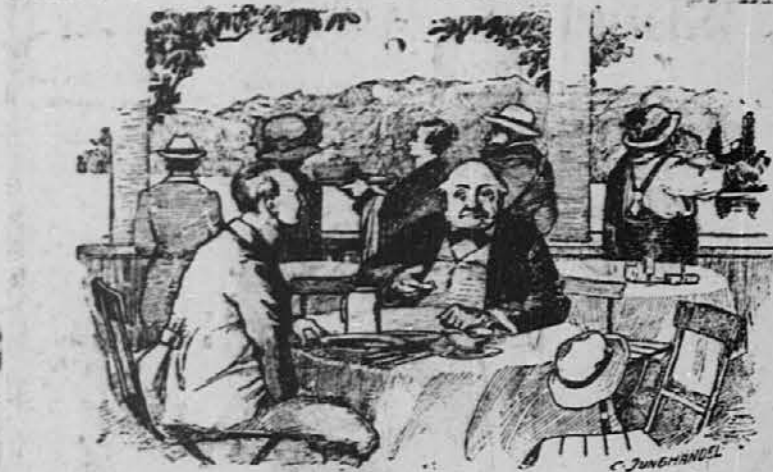

"Kako je bilo v X...?"
"O, sodeč po razglednicah, katere sem poslal od tam, mora biti prav prijazen kraj!"

Na kliniki.

Zdravnik (pijančku): "Ste se li ravnali po mojem navodilu, ter si vsak dan dobro vdrgnili glavo z zganjem?"
Pacient: "Da, gospod doktor, ko bi le mogel s šmentano tekočino mimo ust."

NEVOŠLJIVOST.

Hribolazec (sedeč z gostilničarjem na terasi): "Zgoraj na vrhu sem videl včeraj lepši solnčni zahod."
Gostilničar (pikro): "Ze mo goče, toda pri meni je telečja pečica boljše, kakor ona v planini ki koči!"

Tolažljivo.

Vojak: "Torej Milica, ali boš kaj mislila name medtem, ko bom na manevrih?"
Milica: "Kako moreš vpraševati; saj jih je več, na katere moram misliti!"

Na "babjem" trgu.

Mestna gospa kmetici: "Zakaj pa imate tako mala jajca? Da morete biti tako nečakani! Pustite kuro drugikrat malo dalj časa sedeti na jajcih, da morejo večja zrasti!"

Profesor (ogledujoč kačo v spirki, ki izgleda kakor vozel): "Hm, kaj neki si je hotela zapomniti!"

Med skladateljji.

"Mojo godbo ste mi ukradli!"
"Tako in od koga ste ji vi?"

Radovedna bolha.

Debel gospod pride v nek hotel ter zahteva najlepšo sobo, da bi se, ko pride utrujen nazaj, mogel prav prijetno odpočiti. Prej pa se je moral vpisati v "zapisnik tujcev".

Ko prime za pero in napiše prvo črko, skoči mu debela bolha ravno pred nos na papir.

Pero za duri, tintnik čez mizo, knjigo pod klop in hajd naprej iz takega hotela je bilo delo enega trenutka.

Prestrašenemu osobju pa je jezno zakričal: "V takem hotelu, v katerem bolhe že pri vpisu poizvedujejo, kje bom spal, ne stanujem!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Ni sam pokusil.

Profesor kemije (vodniku hribolazu): "V tej okolici imate izvrstno pitno vodo."
Vodnik: "Ste jo li že pokusili, gospod profesor?"
Profesor: "To ne, toda kemično sem jo preiskal."

Fin hotel.

Ptujec: "Nadnatakar, meni je bil včeraj ukraden tu moj dežnik."
Nadnatakar: "Prosim gospod, dovolite, pri nas se nič ne pokrade, pri nas k večjem kaj zmanjka."

Pomanjkovanje prostakov.

Gospica: "Kako to, gospod Česen, da niste pri vojakihi nič avanzirali?"
Česen: "Ah, veste gospodična, takrat, ko sem jaz služil, bila je grozno velika potreba — izvrstnih prostakov."

PO OVINKIH.

"Tako žalostna si, dragica; ali se te polasča domotožje?"
"Mene ne, pač pa ostrige katere sem pojedla za zajutrek!"

Zlobno.

Dama: "Le počasi, gospod doktor. Jaz mislim, da sploh ne morete biti in ostati zvesti vedno eni."
Gospod: "Oho, milostiva — samo še poskusil nisem dosedaj."

Prepozno kesanje.

A.: "Kaj, ti največji sovražnik žensk si se izneveril svojim načelom in se oženil. Ali si tako hitro izpremenil svoje prepričanje?"
"O, nasprotno, sedaj ženske še bolj sovražim, kakor prej!"

Skeptično.

"Kadar se zaročim s kakó deklico, ne bodem vprašal po denarju!"
"Kolikor te poznam, se boš že prej prepričal, če ima kaj ali ne."

Dvoumno.

Učitelj: "Mirko, ne zapiši vsake besede, katero povem; to je vendar neumnost!"

Nič hudega.

"V kolodvorski restavraciji je tudi dobili izvrstno plzensko pivo; če zamudiva vlak, ostaneva tam, izpijemo nekaj kozarec in počakava na drugi vlak!"
"Dobra misel idiva počasneje!"

IGRALČEVA ŽELJA.

Igralec (ravnatelj): "V rimskih časih se vrše dejanja!"
Ravnatelj: "Da, v času Tiburcija."
Igralec: "Ali ne bi bilo mogoče igrati te igre moderno? V drugem dejanju bi rad nastopil s smotko!"

IZ "VISJIH SLOJEV".

"Mislila sem, gospod baron, da poročite hčer tavararja Goldmajerja?"
"Ne smem!"
"Kako to, da ne?"
"Moji upniki pravijo, da ima premalo!"

Bolje.

A.: "Zakaj si bil pa zopet šest mesecev zaprt, Jurček?"
B.: "Zaradi kolača telegrafične žice devet metrov dolge."
A.: "Torej meter po 20 dnih, to je preveč. Jaz sem zaradi svojih devet kilogramov slanine sedel le tri mesece, — torej kilogram po deset dnih. Vidiš, to je bolje!"

Sladkor je vedno dražji, in stanje zdaj več kakor kdaj poprej. Na stotisoče dolarjev je moral plačati trust za sladkor kazni, in zato iztika iz prebivalstva milijone!

Dobra zavrnitev.

Mlada gospica: "Je li res, gospod doktor, da je pasel vaš oče goske?"
Doktor: "Da, milostiva, kolikor se spominjam, je bil nad 50 let vodja višje dekliske šole."

Lepo rečeno.

Odvetnik: "Torej se hočete od svojega moža ločiti?"
"Da, naveličala sem se že vednega samovanja!"

DOBER TEK.

"Mama, ali veš kaj leži na mojem kluhu?"
"No, sir!"
"Ne, oče!"

Med veteranci.

Stari vojaki pripovedujejo kaj radi o svojih junaških činih v vojskah. Eden hoče več vedeti o Radckiju, Majlundu, kakor drugi. V tako družbi se vzdigne eden in zavpije samozavestno: "Kaj boste vi toliko govorili o vojski in Lahih. Toliko vendar nobeden ni naredil kakor jaz!"
"Kaj pa?"
"Jaz sem enemu sovražniku o be nogi odsekal."
"Zakaj pa ne glave?"
"Ker je ni več imel."

Ali to, ali ono.

"Sedaj, ko so me dobili pri popravljanju sreče, in vrgli iz kluba, mi ne kaže drugega, kakor, da se, ali ustrelim, ali pa postanem lopov in začnem delati."

Moderen zakon.

On: "No, vsak dan je lepše! Sedaj mi ne kaže drugega, kakor da si sam prišijem dva gumba, ki mi manjkata že nekaj dni na suknji."
Ona: "O, Ivan, bodi tako dober, in prišij še na mojo obleko odtrgane gumba!"

Brezobzirno.

Letovišnik: "No, Lojze, kako sem slišal imate zdaj v vašem obrazovalnem društvu novega predsednika, ker je prejšnji odstopil. Zakaj pa?"
Lojze: "Zato, ker smo se pri zadnjem cerkvenem žegnanju začeli pretepsti, ne da bi čakali na njega."

Oni ljudje, ki jako ostro vidijo, pridejo čestokrat v položaj, da morajo zatisniti eno oko.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Objavljeno dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOSIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Fondalni tajnik: MIHAEL MRAYNEC, Omaha, Neb., 1234 So. 16th St.
Blagajnik: IVAN GOZICE, Ely, Minn., Box 105.
Kasnik: FRANK MEDOHL, So. Chicago, Ill., 9432 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salda, Colo., Box 553.
MIHAEL KLOPUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER B. EHAR, Kansas City, Kans., 423 No. 4th St.

POROTNI ODSOR:

IVAN KERZNIK, Burdine, Pa., Box 111.
FRANK GOZICE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARTIN KOCHERAR, Pueblo, Colo., 1215 Miller Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse donacije pošiljajo pa na glavnega blagajnika.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Zgodnji sneg. 2. oktobra je snežilo okoli Postojne in Rakeka na Notranjskem, in okoli Ribnice na Dolenjskem.

Gerent v Mostah pri Ljubljani. Vlada je imenovala za gerenta občine Moste Jožefa Oražma, za svetovalec pa Franjo Jezeršek, Podobačnik, Ivan Orehek in Alojzije Kocmur.

Iz vlaka je skočil. 27. pr. m. zjutraj je med postajama Skofelja in Laverca skočil nek neznani človek iz neznanega vzroka iz voza, pri čemer se pa ni nič poškodoval. O tem je bilo obveščeno orožništvo in policija.

V past je padel. 1. oktobra sta dva stražnika izvršila na Marije Terezije cesti v Ljubljani neko aretacijo, v katero se je začel vmešavati delavec Alojzije Kaefer in ni preje mirova, da je bil tudi aretovan. Ko so Kaeferju preiskali obisti, so prišli tudi na to, da mora fant prestopiti pri sodišču mesec zapora. Po prestani kazni obide vojaško suknjo.

Umrli so v Ljubljani: Leopold Gorjanc, sin železniškega ključavničarja, 7 let, Streliška ulica 15. — Dr. Ljudevit Koreva de Dombro, 63 let, Zaloška cesta 11. — Anton Peršak, sin posestnika in kovača, 4 dni. — Fran Preser, mest. polic. stražnik, sin, 6 mesecev. — Marija Hribar, delavica, vdova, 57 let. — Ivan Krajski, mestna uboga, 70 let. — Terez. Peterneč, služkinja, 23 let. — Jakob Truška, zasebnik, 83 let. — Peter Jenko, mestni delavec, 74 let. — Marija Hočevar, posestnikova žena, 30 let, Matilda Scheu-recker, mestna uboga, 16 let. — Helena Petrin, posestnica, 79 let. — Jakob Smolčič, privatni, 32 let. — Elizabeta Kralj, posestnikova žena, 6 let. — Ivana Smolčič, hišnica, 28 let. — Pavel Dimic, posestnikov sin, 9 mesecev. — Katarina Rozman, uradnikova vdova, 91 let. — Josip Tomec, dinnar, 39 let. — Ivana Valentinčič, delavka tobačne tovarne, 37 let. — Klotilda Podreberski, hiš. mestnega polje, nadstražnika, 1 leto. — Marija Senkinec, posestnikova žena, 43 let. — Karl Klemenčič, bivši trg. sodnik, 64 let. — Marija Kregar, učenka, 10 let.

STAJERSKO.

Mariborsko porotno sodišče. V tork, dne 26. septembra sta stala pred porotniki Jožef in Fran Topolovec. Prvi obtožen hude telesne poškodbe, drugi krivega pričevanja. Jožef Topolovec je bil obsojen na 6 mesecev, Fran pa na dva meseca težke ječe.

Slovenska zmaga. Pri volitvi članov v pridobinski komisiji za okraj Maribor, Slov. Bistrica, St. Lenart in Slov. gorice, ki se je vršila dne 27. septembra, so zmagali v tretji skupini od slovenskega volilnega odbora priporočeni kandidati, in sicer ggr. Lober Josip, Keti Josip, Sre Miha in Grizold Marko.

Lokalna železnica Rogatec-Novo mesto? Železniško ministstvo je izdalo zapuano A. Faleschinija v Brežicah, podžupanu Ivanu Znidaricu ter odvetniku dr. Janošcu vnovič za eno leto dovoljenje za pripravo temeljnega predel za normalnotirno železnico iz Rogatec preko Brežic v Novo mesto.

V Dravo je skočila? Iz Ptujja javljajo: O sravnolni aretaciji in nesrečni usodi služkinje Antonije Cvetlin poročajo se sledeče: Ne-

srečna služkinja se je zdravila v tujakšnji bolnišnici. Ponoči dne 25. septembra pa je natihoma pobegnula iz bolnišnice. Kakor sedaj zatrjujejo druge bolnice, je pustila pod posteljnimi vzglavjem pisno naslednje vsebine: "Zaradi sramote, ki bi me čakala pri starših in znanici vsled odгона, sem šla v Dravo." Služkinje doslej se niso mogli zaslediti in mislijo, da je skočila v vodo z ozirom na oškodnost, da je pobegnula v bolniški obleki.

Surovost. Dne 1. oktobra je v nekem šoturu neki slovenski obiskovalec "Herbstmesse" v Gradcu slovensko nagovoril svojega znanca. Takoj je začel nek buršak kričati in vpiti: "Ein Windischer ist hier!" Nastal je sum in tevtovski kričanje. Slovence se je izognil Nemeem s tem, da je usel besedni dvajakom skozi stranski izhod. Ze prvi dan so Gradčani pokazali, da na "Herbstmesse" ne marajo slovenskega denarja.

Tifus. Zadnji čas se pojavlja v mnogih krajih na Spodnjem Stajerskem legar ali tifus, kar priča, da tainošnje zdravstvene razmere niso bogve kako moderne. V Cirknici pri St. Rju je umrla v tork, 26. septembra, gostilničarka in posestnica Neža Tischerler za tifusom. Bajle je distriktni zdravnik dr. Venigerholz že tedna dni poprej konstatiral nevarni tifus, a epidemije se mu ni zdelo tako nevarna, da bi bil odredil kaj varnostnih odred. Gostilnica je bila nemoteno odprta naprej, akoravno je bila v hiši kužna bolezen. — Tudi pri sosedu Evaldu Hemphlu, se je pojavil legar. Od teh nemških družin naprej se bodo okužile še slovenske, ki pa vsekakor bolj drizijo na snago kot priseljeni Svabi. Lepe razmere!

PRIMORSKO.

Tatvina. — V skladišču tvrdke Zennaro & Gentili v ulici Pier Luigi di Palestrina v Trstu se je skrilo 30. septembra od 12. uri popoldne, ko so zapirali, tam zaposleni težak, vlonil v pisalniko blagajničarja in magacinerja ukradel 503 K in jo popihal skozi neka vrata, ki so bile od znotraj zapahnjene. Ko so prišli ob 2. uri popoldne uradniki in delavci v skladišče, so zapazili tatvino in jo naznanili policiji, ki je kmalu aretirala onega težaka v osebi Angela Custerlina. Imel je novo kupljene črtilne na nogah in se izgovarjal, da ni prišel popoldne zaradi tega dela, ker ga je še od večerajšnjega "mačka" glava bolela.

Golo moško truplo brez glave in brez nože so 24. sept. opazili v morju blizu dubrovniške luke. — Truplo, ki so je pokopali, je pripadalo iz Albanije.

Samomor nesrečnice. Dne 24. septembra ob 4. uri popoldne je prišla 24 do 25 let stara, bela obličena, mlada ženska v prvo nadstropje ljudske šole v ulici Giotto v Trstu in spila v samomirilem namenu phenilovo kislino. Prihiti so šolski ravnatelj in nekaj učiteljev ter jo spravili v bolnišnico, kjer je ob 6. uri umrla. Ni imela na sebi nič, kar bi služilo identifikaciji njene osebe. Iz pisma, ki ga je imela pri sebi, je sledilo, da je bila prišla iz Kopra, da spominja moža, ki jo je zapeljal, na njegovo dolžnost. Na nekem listu je bila zapisala: "Če me zopet zavrne, imam strup, da končam

to grdo življenje." Pozneje se je lognalo, da je nesrečnica 24letna Lucija Dobrila iz Kopra.

HRVAŠKO.

Grozni prizori v ječi. — En kaznjencev ubit, več oseb ranjenih. V Mitrovici so hoteli 26. pr. m. opolne pobegniti štirje kaznjenci iz amosnje deželne kaznilnice. Iz helavnice so ušli v strojarnico, kjer so se hoteli polastiti lestev, kar pa jim je branil nek paznik. Tega so potolkli na tla in pobegnili ven. Tu jih je srečal nek drug paznik, ki je potegnil sabljo, a mu je eden izmed kaznjencev zabel od nenadoma nož v prsa, da se je zgrudil na tla, na kar so stekli k zidu, pristavili lestve ter sta dva pobegnila preko zidu, medtem ko je ostala dva zalotila straža ravno na lestvi ter ju podrla na tla in povežala. Pri tem je bil eden kaznjencev ranjen na roki s sabljo. Straža je nato pričela streljati za kaznjencema, ki sta bila onkraj zida, ter so stražniki pri tem enega ustrelili, a drugega ranili. Ko so prišli k poslednjemu z namerjenimi puškami, je zaprosil: "Ne streljajte, jaz se udam!" — Stražniki so pristopili ter sta ga dva prijela z obeh strani. V istem času pa je kaznjencev zabelil ter zabodel enega stražnika v nogo in prsa, dočim je drugega zabodel dvakrat v prsa ter pričel nanovo bežati. Begunce pa ni imel sreče. Tretji stražnik, ki medtem ni imel časa napeti puško, ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da se je onesveščen zgrudil na tla. Nato so ga razorožili ter prenesli v kaznilnico.

RAZNOTEROSTI.

Moč modernih pušk. Nedavno so opremili župno cerkev v Neustadu ob W. na Nemškem z električno razsvetljavo. Za napeljavo vrvi za lestence pa bi morali predrati na večih krajih strop cerkve, ki je uetno poslikan ter se bi nedvomno pri tem delu poškodovala dragocene slike. Postaviti bi pa morali 15 metrov visok oder kar bi bilo združeno z velikimi stroški, ne glede na to, da bi bili delavci kljub temu v vedni nevarnosti pri delu. Inženir Gassner pa, ki je vodil celo delo, si je znal pomagati na zelo originalen način. Ko so bile točke, kjer je bilo treba predrati strop, natančno določene, je Gassner prestrelil strop na dotičnih krajih potom moderne puške z jeklenimi krogli. Seveda je bilo treba precej priprav, predno so naravnali puško. Projektili so predri natančno na določeni krajih omet, kakor tudi les in opeko ter izvršili tako v nekaj trenutkih delo, ki bi je ne mogli drugače v več dneh. O velikanski moči projektilov pri dejstvo, da so kroglice prestrelile 30 cm debeli obok popolnoma gladko. Odprtina v stropu je komaj vidna, medtem ko ima na zunanji strani večji obseg.

POZOR!

Slovenske samice ali dekleta v starosti od 16 do 40 let dobe delo v tovarni za galoše. Stalno delo za vedno. Mi plačamo med časom učenja te obrti po 10 centov na uro starejšim od 18 let in po 8½ centa na uro deklicam od 16 do 18 let. Temu delu se je lahko priučiti in čez par tednov va je lahko se zaslužiti od \$1.25 do \$2 na dan, če se dela od kosa, seveda po spretnosti. Mi imamo sedaj več deklet, ki delajo galoše in za službo več kot \$2 na dan. Znanje angleščine ni potrebno. Hrana se dobi za ugodno ceno.

Vpraskajte pri: The B. T. Goodrich Company, (2-14-10) Akron, Ohio.

PRODAM

svoje posestvo v Panama, Ill., obstoječe iz hiše s peterimi sobami in kletjo, dveh hlevov in treh akrov rodovitnega zemljišča, ki je obasjeno s sadnim drevjem in vinsko trto. Premogov rov oddaljen je od posestva pet minut. Za natančnejša pojasnila in ceno pišite naravnost meni na naslov: Mat. Majer, Box 15, Susie (Frontier), Wyo., ali pa na mojega zastopnika: R. E. Kompare, Room 19, 9206 Commercial Ave., (13-17-10) Chicago, Ill.

Iščem svojega sina ANTONA LOZAR. Doma je iz Ely, Minn. Pred 3 letoma se je nahajal v Grand Valley, Garfield Co., Colo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sam oglasi, za kar bom zelo hvaležen. — Frank Lozar, P. O. Box 242, Ely, Minn. (13-18-10)

POZDRAV.

Predno se podamo na parnik, pozdravljamo vse znanee in brate v Graftonu, Wis., posebno Frana in Matijo Matko, Gregorja Grahnar, Frana Vrtačnik, Antona Zanter ter družino Fale in jim želimo v novi deželi sreče in zadovoljnosti ter ljubelega zdravja, kakršnega smo mi uživali. Upamo, da se tudi vrnejo z najlepšim uspehom v svoj rojstni kraj, ter da se spidemo, se preden nas izročijo materi zemlji. Priporočamo vam najtopleje tudi tvrdko Frank Sakser, kjer so nas sprejeli prav po bratovsko. Zatorej bratje, roke si podajmo in bodi vedno naše geslo: Svoji k svojini! Na veselo svidenje!

New York, 13. vinotoka.
Ivan Zaversnik,
Ivan Stampfel,
Matevž Matko.

Kje je moj brat FRAN PAV-LIC? Doma je iz vasi Orehevec, fara St. Jernej na Dolenjskem. Za njegov naslov bi rad zvedel njegov brat, kateri prosim, da se mu naslov naznani, ali naj se pa sam oglasi. — John Paulich, Box 503, Globe, Ariz. (12-16-10)

POZOR, ROJAKI!

S parnikom "Amerika" je prišla iz starega kraja NEŽA BARTOL z 2 leti staro hčerko Ivančo. Doma je iz Kota pri Ribnici. Prišelci v New York, zahtevali so na Ellis Islandu naslov nje moza IVAN BARTOLA. Naslov, katerega pa ima žena pri sebi, se glasi na Box 328, Chisholm, Minn., kamor se je brzojavilo, toda do danes še ni nobenega odgovora. Iz tega se sklepa, da se je mož preselil kam drugam.

Ker bode pa žena vrajane, če se v kratkem času ne najde nje moža, zato prosimo cenjene rojake, če kdo ve za njega, da mu poroča in on naj nam TAKOJ BEZOJAVI, da rešimo njegovo ženo in hčerko iz Ellis Islanda.

Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York City. (12-10-11)

BOGATI ZAKLADI.

Ljudje pripovedujejo, da so bili v starih časih zakladi ali sace v zemlji. Ti so na gotove čase gori in ljudje so jih hodili kopati in iskati. Dandanes sicer ne gorijo več, vendar jih pa je še polno za tiste, ki jih hočejo iskati.

Kje pa so? Bodele vprašali. Če želite neizvedeti, vprašajte Krže-čič Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill., pa vam to bodo pokazali. Ležijo namreč v zemlji, katero prodajamo. To zemljo so si kupili v zadnjem času sledeči naši rojaki: George Knous, Mary Knous in John Reppov, vsi trije iz Livingstona, Ill. Nadalje: Louis Fon, Joe Mervar, Frank Mervar, Filip Bajt, Frank Tamše in Frank Končnik, vsi iz Indianapolis, Ind. Nadalje: Joe Birsa in Martin Ausin iz Pittsburgha, Pa., Anton Habjan iz Hickman, Pa., in Dominik Pestotnik iz Moon Runa, Pa. Ti so si ogledali sami zemljo in jo tudi kupili vsak po 40 akrov.

Do danes je še vsak kupil našo zemljo, kdor jo je videl. Prodaja se od 16 do 20 dolarjev za akre; plača se sto dolarjev, takoj, ostalo se pa odplačuje na mesce po šest dolarjev, dokler ni vse izplačano. Voznjo plačamo vsakega, kdor kupi najmanj 40 akrov. Sveta ne prodamo drugače, kakor da ga vsak sam vidi.

Bogati zakladi leže v naši zemlji za vsakega, kdor ima pridne roke in resno voljo postati kdaj samostojen. Ne odlašajte, ker sedaj vam nudimo svet pod pogoji in za ceno, kot ga ne bodele knoili nikdar več. Še je čas, pridite in pogledite, prepričate se in videli bodele, kje so zakladi za vas. Kadar zapade sneg, prenehamo s prodajo. Zato pa ne čakajte in ne premisljajte, ampak kar pišite, kdaj pridete v Chicago, pa vas počakamo in gremo skupno na naš svet v Wexford County, država Michigan.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče PRVI SLOVENSKO-HRVAŠKI

HOTEL

AUGUST BACH,

145 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

MLADI MOZJE

STARI MOZJE

MOZJE SREDNJE STAROSTI.

Mozje, ki se nameravajo ženiti — moške, ki bolehaajo — moške, ki so bili nezreli, prestrašeni in ki so prežgnani; moške, ki so slabi, nerazumni, uničeni in kateri so dosegli starost, ko ne morejo več polni meri uživati sladkosti življenja. Vsi ti moške morajo pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove, kako moške uničujejo svoja življenja, kako zbolijo in zakaj se ne smejo že niti dokler so v kakem stanju.

Ta knjižica v lahko razumljivem jeziku pove, kako se na domu, privatno, tajno in z malimi stroški temeljito odpravi zastupljenje krvi ali sifilisa, tripor, slabost, splošna oslabelost, zguba spolne moči, nočni gubitek, revmatizem, organsko bolezni, želodec, jetra, mehur in ledvične bolezni.

Ylanc moč je za zdravilo, ki zdravilo, telesna moč in poživljenje potem te dragoocene knjižice. Zalega zdravilo je, ki vsebuje sifilis, katere bi moral znati vsak moški. Ne trinite denarja za ubožna in naličevana zdravila, dokler ne čitate te knjižice, katere vam pove, od česa ste bolni in kako zadržite potopu in trajno odpravljenje. Zato čitate ta knjižica se dolo. PROPOLNOMA ZASTONJ. Mi plačamo tudi poštnino. Ne pozabite odrezku ali kuponu zapisi v vsaki knjižici svoje ime in naslov, edrežite kupon in pošljite nam gaše dnuet. Ostalo izvešite hit.

Odrezek za brezplačno knjižico. Pošljite danes.

DR. JOS. LISTER & CO.

Ans. 300, 22 FIFTH AVE., CHICAGO.

GOSPODI: Zanima vas, ali ne poznate, ali niste videli, ali niste čitali brezplačno. Prosim, pošljite nam to knjižico.

IME:

NASLOV:

Ali že veste,

da smo izdali ravno kar nov lep in zelo obširen, ilustriran slovenski zbornik ar, veržie, družbenih pristanov, datnine in srebrnine sploh, gramofon in slovenskih plošč, pušk, revolverov, koles, peči, kiralnih strojev, inženjerskih, senen itd. Pišite nam, kaj po cenik, katerega vam pošljemo zastonj in poštne prosti! Podpišajte edino narodno podjetje te vrste in prepričali se bodele o posten in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.

Transl. Dergance, Wilelich & Co., 1822 Arapahoe St., Denver, Colo.

EDINA SLOVENSKA TYRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste, Cene nizke.

F. KPRŽE CO.

2016 S. LAWDALE AVE.,

CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Za vsebino tujih oglasov ni odgo vorno ne upravnistvo, ne urednistvo.

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi, skoraj ni mogoče spoznati, dokler ži ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se j pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znam nje jetike je

BLEDA FOLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bled ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni dovolj rdečih tvarin, da je preslaba, da bi zamogla pravilnim potom rediti truplo. Koža izgubi svojo naravno rdečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neč več pravilno delovati in vse truplo počema od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno u tvariti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni mogoče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane ta o krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zro — zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nan je poznano samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rdečega vina in zdravih celic, ko a so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet spsoben za pravi o delo. Po tem bodele zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. V ša kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bo zadošila zopet na avno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti kterikoli vzrok, ra bte Trinerjevo ameriško grenko vino.

Izguba teka
Nepravilno prebavljanje
Slabosti po jedi
Običajno zaprtje
Glavobol
Nahod
Kolika in krči
Izguba moči
Ermenica
Onemoglost
Razne ženske bolezni
Izpahljaji in drugo

je nekoliko bolezni, ktere se odpravijo z rabo Trine jeveva ameriškega grenkega vina. To sredstvo je bilo na razstavi v Seattle leta 1909 olikovano s zlato kolajno in veliko nagrado (na višja nagrada) na razstavah v Graftonu in Bruselju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

SLOVAN DELAVSKA PODPORNICA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Box 315, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajniki: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1, Dunio, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJN, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajniki: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLI, I. nadzornik, 913 Wooster Ave. Barberton, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 78, Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAČ, III. nadzornik, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOŠIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KIRVEČ, III. porotnik, Box 324, Primer, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. PRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Členjena društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošili, pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerkoli v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznarijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda"
B. P. Lakner.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje.)

"Res vas ne morem več prištevati ljudem!" sem ga prekinil. "Ali nimate toliko možgan, da bi uvideli, da si morate pripisati vse samim sebi."

"Ne, toliko jih res nimam!" se je rogala.

"Če Komana ne bi izzivali, vas ne bi pojezdil s konjem."

"Ali pa je bilo treba, da sem si zlomil roko?"

"Tudi tega ste sami krivi."

"Kako to? Radoveden sem, kako mi bode vaša modrost to razjasnila."

"Nikdar si ne bi zlomili roke, če mi ne bi vseli pušk."

"Nikdar si ne bi zlomili roke, če mi ne bi vzeli pušk."

"Kaj pa imajo puške opraviti z mojo poškodbo?"

"Veliko. Nutanko sem videl, kako ste zleteli s konja; puški ste imeli na rami; ko ste prileteli na tla, je prišla roka med nje in vam jo poškodovala. Če me ne bi okradli, se vam ne bi nič hudega pripetilo."

"To pravite samo zato, da bi me jezili. Pshaw!"

"Ne, Resnica je, če mi verjamete ali ne."

"Verjamem, kar hočem sam, in ne, kar se vam dopade! Sedaj vas naj zopet zvežemo, na kar odjezdimo proti reki. Proklet bodi ta tujec s svojo ženo! Če ne bi prišel, se vse to ne bi moglo zgoditi! In potem naj se kdo reče, da je bog, ki ne more bolj paziti na svoje ljudi!"

Torej tudi sedaj je moral preklinjati in tajiti boga! Radovoljno sem se pustil zopet zvezati, dasi sem imel tako lepo priliko za beg. Ko sem stal poleg starega Wabbleja, sem bil popolnoma svobodno. Moji puški sta bili blizu mene, in moj vranec je čakal name. V pol minuti bi se mogel zavihteti nanj in tudi že pobegniti. Toda kaj potem? Seveda bi sledil četi, da osvobodim tovarise iz ujetništva; toda trampje bi kaj takega pričakovali in jih ostro zastražili. Zato se nisem hotel poslužiti te prilike za beg.

Apanača je bil poleg skvav in se pogovarjal z njo, toda brez uspeha. Blizu nju je čakal Thibaut, in ju opazoval v največji jezi. Komana se ni upal zadržati. Dobro si je zapomnil moj svet. Celo, ko sem jezdil k njima, ni nič rekel, vendar je prišel tudi on bližje. Poslušal sem; Apanača ni mogel spraviti iz nje nič, razun običajnih besed, katere je vedno govorila.

"Njena duša je odšla in se noče vrniti!" je tožil. "Sin ne more govoriti z materjo; ne razume ga!"

"Dovoli, da poizkusim jaz prikleat njeno dušo nazaj!" sem ga pozval in jezdil na drugo stran.

"Ne, ne!" je vzkliknil Thibaut. "Old Shatterhand ne sme govoriti z njo; tega ne trpim."

"Toda jaz!" sem zagrmel nad njim. "Apanača, pazi nanj, in kakor hitro bi hotel kaj podvzeti, ga pogazi s konjem, toda tako, da si polomi vse kosti! Jaz bodem pomagat!"

"Moj brat Shatterhand se sme zanesti name," je odgovoril Apanača: "naj govori s skvav in če beli medicinemam le migne z roko, se znajde v naslednjem trenutku pod kopiti mojega konja!"

Postavil se je blizu Thibauta, in ker sem vedel, da uredniči svojo grozijo v slučaju potrebe, sem bil čisto pomirjen.

"Ali si bila danes v Kaam-Kulano?" sem vprašal ženo.

Zmajala je z glavo in me pogledala s svojimi blaznimi očmi, da me je naravnost zabolalo. Tudi take oči uplivajo na človeka.

"Ali imaš nina ta-a-upa (soproga)?" sem izpraševal naprej.

Zopet je zmajala z glavo.

"Kje je tvoj to-ats (sin)?"

Nobenega odgovora.

"Ali si videla svojo koke (starejšo sestro)?"

Zopetno zmajanje z glavo me je prepričalo, da za vprašanja, tikajoča komanskega življenja, ni dostopna. Skušal sem priti po drugi poti do svojega cilja:

"Ali si poznala vava Ikvecipa?"

"Ik — ve — cipa —" je zašepetala.

"Da. Ik — ve — ci — pa —" sem ponovil vsak zlog s povdankom.

Sedaj je odgovorila, sicer kakor v sanjah, toda vendar:

"Ikvecipa je moj vava."

Torej sem pravilno sklepal: bila je patrova sestra.

"Ali poznas Tehua? Te — hu — a!"

"Tehua je bila ikoke (moja starejša sestra)."

"Kdo je tokbela? Tok — be — la!"

"Tokbela sem jaz."

Postala je pozorna. Na njena otročja leta in na mladost se nanašajoče besede so uplivala nanjo. Zavest se ji je vračala, toda zaman je iskala svetlobe v temi, katera jo je obdajala. Zato je tudi bila blazna. Sedaj ko je slišala znane ji besede, je prihajal njen duh iz globočine pozabljenja. Njen pogled ni bil več top; začela je misliti. Ker smo se hoteli odpraviti naprej, in je bil čas zelo dragocen, sem prišel z vprašanjem, ki je bilo danes zame najvažnejše:

"Ali poznas Mr. Benderja?"

"Bender — Bender — Bender —" je govorila za me, medtem, ko se ji je pojavil na obrazu prijazen smehljaj.

"Ali Mrs. Bender?"

"Bender — Bender —" je ponavljala, in oči so ji postajale vedno jasnejše, smehljaj vedno prijaznejši in glas vedno krepkejši in določnejši.

"Mogoče Tokbela Bender?"

"Tokbela — Bender — nisem!"

Sedaj me je pogledala v obraz in videl sem, da je pri polni pameti.

"Ali Tehua Bender?"

Tu je veselo udarila z rokama skupaj, kakor da bi našla nekaj.

kar je že dolgo časa iskala, in odgovorila smehljaje:

"Tehua je Mrs. Bender, da Mrs. Bender!"

"Ali ima Mrs. Bender kaj otrok?"

"Dva!"

"Deklici?"

"Oba sta dečka. Tokbela ju nosi v naročju."

"Kako ju imenuješ? Otroci imajo vendar imena!"

"Otroka se imenujeta Fred in Leon."

"Kako velika sta?"

"Fred tako in Leon tako!"

Pokazala je z roko, kako velika bi bila dečka. Uspeh mojih vprašanj je bil nad vse pričakovanje ugoden. Videl sem Thibautove oči uprte s skrito jezo vame, kakor one divje zveri ki se pripravljajo skočiti na svojo žrtev; toda za to se nisem brigal. Ženi se je povrnil spomin, in če to priložnost hitro in pametno izrabim, bi lahko danes vse izvedel, kar sem hotel vedeti, in spraviti Old Surehandovo in Apanačevo življenje na sveto. Saj je bilo, kakor bi bil ravno jaz odločen za to, da pošljam to temno zadevo. Že sem hotel staviti novo vprašanje, ko sta prinesla dva trampa mojo medvedomorko in Henryjevo kratkocevkco, rekoč:

"Old Wabble noče, da vlačite ti nesrečni puški sami seboj. Obesiti vam jih hočem na ramo."

"To moram storiti sam. Samo za trenutek mi odvežite roke! Potem jih lahko zopet zavežete."

Storila sta tako in dejstvo, da sem zopet imel puški, mi je nekoliko ublažilo jezo, katero sem občutil prej, ko sta me prekinila trampa pri pogovoru z ženo. Sicer pa je tudi že bilo treba, da se odpravi vino. Vendar tudi v slučaju, da bi imel še čas, ne bi mogel nadalje izpraševati Indijanke, ker je njen obraz zadobil brezizrazen izraz kakor prej.

Hotel sem opazovati Apanačo, kako se bode sedaj zadržal na pram Tibo taki in Tibo vete; toda prišel je k meni in me vprašal:

"Ali se bode ločil beli medicinemam od trampov?"

"Najbrže."

"In ženo vzame seboj?"

"Da, seveda!"

"Uf! Ali ne more jezdit z nami?"

"Ne."

"Zakaj ne?"

"Apanača naj mi prej pove, kako pride na misel, da naj ostane pri nas."

"Ker je moja mati."

"Rekel sem ti že, da ni."

(Dalje prihodnjic.)

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja bela vina po 70c. galion
Črno vino po 50c. "
Drobnjak 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priporoča

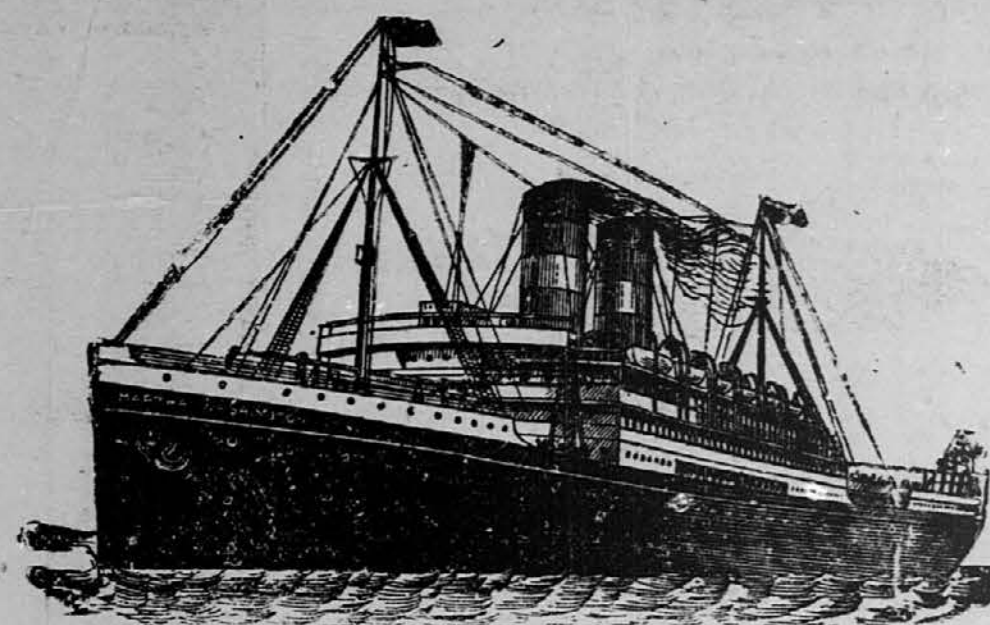
MARIA GRILL.

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so dan

TRSTA	\$35.00
LJUBLJANE	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	36.25
KARLOVCA	36.25

Za Martha Washington stane \$3.00 več.
II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$60.00.

Vsi spodaj navedeni novi parobro
či na dva vijaka imajo bres-
ični brsojav.ALICE LAURA,
MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA.

"JEANIA.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se
mi je posretilo za-
najti pravo Alpe-
nizko in Pomado
proti izpadanju in
zarastanju, kakorine
se doslej ni svetlo
ni bilo, od katere
možnosti in koristi
zvesti in dolgi lajše
resnično popolnoma
zdravilo in ne bode
več izpadali, ter ne
možnim v 6. tednih
kramni brki popo-
lno zrastejo. Komana
in kričih v 5 dneh popolnoma
zdravilo, kotje česa
bravnic, potne noge in
vratnika. Da je to resni-
ca, po cenik katerega
pošljem tistoj.JAKOB VAHCIC,
CLEVELAND O.
P. O. Box 89COMPAGNIE GENERALE
TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

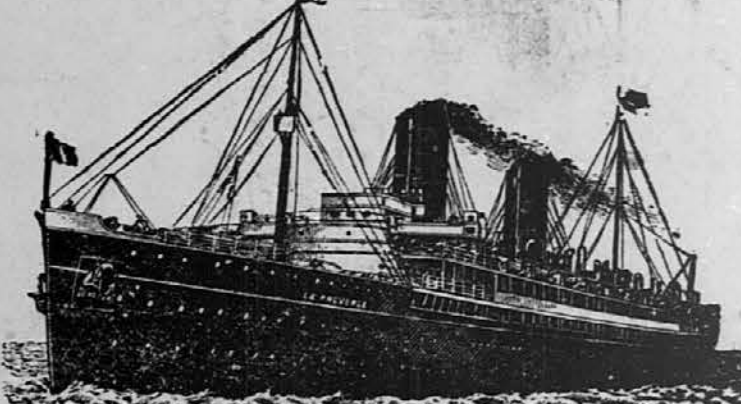
Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOUR AINE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCogne" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča št. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA BRETAGNE" 19. okt. 1911. "LA LORRAINE" 9. nov. 1911.

"LA PROVENCE" 26. okt. 1911. "LA BRETAGNE" 16. nov. 1911.

"LA SAVOIE" 2. nov. 1911. "LA PROVENCE" 23. nov. 1911.

POSEBNA PLOVITBA

V HAVRE:

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 14. oktobra ob 3. pop.

Parnik NIAGARA odpluje s pomola 57 dne 28. oktobra ob 3. pop.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57 28. okt. ob 3. uri pop.

Parnik CAROLINE odpluje s pomola 84 11. nov. ob 3. uri pop.

Parniki z zvezdo zvezdovanosti imajo po dva vijaka

SLOVENCIM IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS

RODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKE DNEVNIK.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z

brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton

FINLAND 12,185 ton

KROONLAND 12,185 ton

VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko

in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna

lesniška zveza

Posebno se še skrbi za udobnost plovnikov medkrovi. Trejni razred opremljen

malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obratiti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway

NEW YORK

84 State Street, BOSTON, MASS.

709 2nd Ave. SEATTLE, WASH.

1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.

1306 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C.

719 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.

90-95 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.

500 Leont Street, ST. LOUIS, MO.

205 McDermott Ave. WINNIPEG, MAN.

319 Garry Street, SAN FRANCISCO, CAL.

121 St. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.

31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.

Za bolečine v hrbtu,

ki jih v mnogih slučajih povzroča kaka obistna nepravilnost, morate
uživati tako zdravilo, ki seže naravnost v izvor nepravilnosti in prežene
vzrok.

Severovo zdravilo za obisti in jetra

je zaupanja vredno in zanesljivo zdravilo, katerega učinki so dobro
znani pri zdravljenju raznih obolenj jeter, obisti in vodoovajal-
nih organov.

PODELJUJE ČILOST IN MOČ OSLABELIM OBISTIM.

IZPODBUJA JETRA K PRAVILNI DELAVNOSTI.

ODPRAVLJA NEREDNOSTI VODO ODVAJALNIH ORGANOV.

Dvoji velikosti.

50c. in \$1.00.

Nezadovoljnost,

Omotičnost, medla glavobol, gorečica, zapeka, otrplost jeter so ne-
katere izmed mnogih oblik, v katerih se pojavlja neprebravnost ali
težka prebava. Njen temelčen vpliv nareja mnoge ljudi nezadovo-
ljne ampak ta nepravilnost se navadno kmalu prežene, ako uživata ne-
kaj časa

Severov življenski balzam.

Cena 75 centov.

Zakaj trpeti bolečino?

Zdrav človek bodi brez boleti in bolečin. Bol v hrbtu, okorelost
sklepov in mišic, otekanje, vnetje in druge površne bolečine, bodi-
si vsled revmatizma, nevralgije, izvičenja, krčev ali odrg, zahtevajo
zunanje zdravljenje. Za hitro in varno olajšbo je nadevati

Severovo Gothardsko olje.

Cena 50c.

Priporočamo vam, da ga poskusite steklenico dancs. Na prodaj v vseh lekarnah in trgo-
vinih z zdravili. Navodila in knjižice tiskane v vašem jeziku. Pazite, da dobite pristno,
ki nosi ime

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA